

Joulun valoa ja rauhaa!

Kristiina Braskin
joulu

► Takasivu

Vaaleissa puolet
uusia

► Sivu 4-7

Ruoka on symboli

► Sivu 14-15

Sielunrauhallista JOULUA!

Tänä vuonna me suomalaiset valmistaudumme jouluun, Luoja kiitos, rauhan tilassa. Rauha on niin itsestään selvä, että emme oikein osaa kuvitella sen vastakohtaa. Mitä on lopulta rauha, jota joulu kuuluttaa? Onko se valloittanut meidät? Vai onko se vieras, joka ystävällisesti tervehtii, mutta kävelee ohi?

Sata vuotta sitten Suomessa valmistauduttiin jouluun näennäisessä rauhan tilassa. Sisällissodan taistelut olivat päättyneet. Lukemattomissa perheissä surtiin sodassa kuollutta isää tai poikaa. Vankileireillä virui tuhansia vankeja epäinhimillisissä oloissa. Meidän on vaikea kuvitella sitä katkeruuden, vihan ja epäluulon määrää, joka myrkyn lailla lainehti suomalaisten sydämissä. Vaikka taistelut olivat tauonneet, emme voi sanoa tuota rauhan tilaksi.

Rauha ei ole vain sodan puuttumista. Se on luottamusta kansojen välillä. Se on ystävyyttä ja huolenpitoa ihmisten kesken. Se ilmenee naapuriapuna ja iloisina sukujuhlina. Se on sitä, että riidan jälkeen leviää hymy ja perhe syö samassa pöydässä. Ja että ystävä soittaa yksin elävän vanhuksen ovikelloa.

Rauha on myös mielen rauhaa. Huomaat sen hetkinä, jolloin menetät sen. Kun saat huonoja uutisia lääkäriltä, levottomuus valtaa mielen. Jatkuva riitely työpaikalla tai puolisoiden kesken tuntuu uuvuttavalta. Huoli lapsesta tai muusta läheisestä saa heräämään aamuyöstä. Etkö silloin muista kaihoisasti tilaa, jolloin mielesi oli tyyni ja sydämesi levollinen?

Vanhat virret ja rukoukset tuntevat myös sielun rauhan. Sitä pide-

tään joskus vanhanaikaisena sanana. Turhaan, sillä se on rauhan korkein aste. Sielun rauhaan kuuluu, että elät sovinnossa Jumalan ja ihmisten kanssa. Tiedät puutteesi ja vikasi. Ja sen, että olet kuolevainen, eikä sinulla ole Jumalalle vietävänä suuria saavutuksia.

Silti tiedät, että Lunastajasi elää. Luotat siihen, että Kristus katsoo sinua rakastavin kasvoin ja kulkee rinnallasi, missä ikinä kuljet.

Tällaista rauhaa Jumala tahtoo, kun hän ensimmäisenä jouluna syntyi ihmiseksi Jeesuksessa Kristuksessa. Se ei ehkä täydellisesti toteudu tässä maail-

massa. Voisiko joulurauha silti antaa esimakua rauhasta kansojen välillä, ystävien kesken, oman mielen sisällä ja Jumalan kanssa?

”Kunnia Jumalalle. Ja maassa rauha ihmisten kesken, joita hän rakastaa.”

JARI JOLKKONEN

Kuopion hiippakunnan piispa

AJANKOHTAISTA

Tunnustuspalkinto Jouni Heiskaselle

Luterilaisen Kulttuurin Säätiö on myöntänyt vuoden 2018 tunnustuspalkinnon Vaara-Karjalan seurakunnan kiinteistömestari **Jouni Heiskaselle**.

Säätiön hallituksen puheenjohtaja piispa **Jari Jolkkonen** luovutti tunnustuspalkinnon 9.11.2018 Kuopion tuomiokirkossa.

Jouni Heiskanen toimi esimerkillisellä ja urhoollisella tavalla 23.9.2018 aamuyöllä pelastaessaan suurikokoisen ja painavan kirkon alttaritaulun sekä erittäin arvokkaita ehtoolliskalusteita ja osan alttarivaatteista Kiihtelysvaaran kirkon tuhonneen tulipalon alta.

Hän vei ensimmäisenä ehtoollishopeat ulos. Ehtoollishopeissa on muiden muassa tunnearvoltaan

mittaamattoman arvokas ehtoollismalja, joka on vanhempi kuin itse 1770 rakennettu kirkko. Sen jälkeen hän kävi irrottamassa alttaritaulun ja kantoi sen ulos. Taidemaalari **Samuel Elmgrenin** vuonna 1831 maalaama alttaritaulu on noin 1,5 metrin levyinen ja noin kolmen metrin korkuinen. ”Lie tuossa ollut pari enkeliä kaverina, en tiedä”, hän totesi urakan jälkeen.

Luterilaisen Kulttuurin Säätiö vaalii suomalaisen luterilaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä ja luterilaisen elämäntutkimuksen kehittämistä. Säätiö jakaa vuosittain tunnustuspalkinnon luterilaista kulttuuria edistäneelle henkilölle tai yhteisölle.

#SILMÄTRISTISSÄ

JOULUEVANKELIUMI

SIIHEN AIKAAN antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

NIIN MYÖS JOOSEF lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun.

HÄN LÄHTI SINNE yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

SILLÄ SEUDULLA oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seisoj Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: »Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.»

JA SAMALLA HETKELLÄ oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.”

KUN ENKELIT olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: »Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.» He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään.

MUTTA MARIA KÄTKI sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

PAIMENET PALASIVAT KIITTÄEN ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

LUUK. 2:1-20

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Muistot kantavat

Joulupäivän varhainen aamu. Paleltaa ja väsyttää. Minut herätetään. Nyt lähdetään joulukirkkoon. Pientä tyttöä ei ajatus paljon kiinnosta sillä hetkellä. Mieluummin olisin jäänyt nukkumaan. Ajomatka kirkkoon tuntuu kestävän kauan. Ihmettelen, miksi me menemme niin kauas.

Perinteinen joulukirkko on kuitenkin merkityksellinen. Suvulamme on siinä kirkossa pitkät perinteet ja muun muassa isoisän isä on toiminut siellä suntiona.

Saavumme vihdoinkin kirkkoon. Minusta se on kaunis. Katselen alttaritaulua. Kirkko on myös mielestäni kodikas. En muista saarnoja, virsiä. Muistan vain tunnelman. Kirkko on täynnä ihmisiä ja tunnen olevani osa jotain suurta. Kaikki nämä ihmiset ovat minun laillani tulleet tänne varhain aamulla. Pienenä tyttönä ajattelen, että sen täytyy olla tärkeää.

”Tunnen olevani
osa jotain suurta.”

Myöhemmissä elämänvaiheissa moni muu kirkko on tullut minulle tärkeäksi. Helsingin tuomiokirkko, jossa pidin pyhäkoulua, Helsingin Agri-colan kirkko, jossa kävin Tuomasmessussa ja Helsingin Töölön sekä Temppeliaukion kirkot, jotka olivat kotiseurakuntani kirkkoja monta vuotta. Mieleeni on myös jäänyt Toronton Agricola Church, jossa vietin kesän teologiharjoittelijana. Lisäksi nykyisellä asuinpaikkakunnallani sijaitseva, kaunis Kuopion tuomiokirkko.

Lapsuuden joulukirkko oli kuitenkin se ensimmäinen merkittävä kokemus ja erittäin tärkeä muisto. Tuo kirkko oli Kiihtelysvaaran kirkko. Nyt se on palanut ja poissa. Kunpa olisin tajunnut vierailla siellä vielä kerran. Nyt se on myöhäistä.

Olen kiitollinen jo edesmenneille isovanhemmilleni, että he sitkeästi jatkoivat pitää yllä perinteitä. Kiitos, että herätitte minut aikaisin ja vastustuksestani huolimatta veitte minut jouluaamun kirkkoon. Muistot kantavat.

KUUKAUDEN VALINNAT

20 000

OP SUUR-SAVO ON LAHJOITTANUT 20 000 euroa Diakonia-ammattikorkeakoululle (Diak), joka kouluttaa Pieksämäellä osaajia sosiaali- ja terveysalalle sekä kirkon palvelukseen.

800 000

LAULUVIHKOJA kirkot täyttäviin Kauneimpiin joululauluihin on painettu 800 000 kappaletta ja niitä laulaa miljoona suomalaista kirkkojen lisäksi kapakoissa ja kauppakeskuksissa 20 eri maassa.

3 138 700

SUOMALAISET LAHJOITTIVAT Yhteisvastuukeräykselle tänä vuonna 3 138 702,14 euroa. Varoilla torjutaan nälkää ja köyhyyttä Suomessa ja maailman konfliktialueilla.

SUOMEN LÄHETYSSEURA tukee vammaisten lasten koulutusta ja terveydenhuoltoa, perheväkivallan ja lapsityön vastaista työtä sekä tyttöjen koulutusta 15 eri maassa. ”Kun autamme yhtä, autamme samalla kokonaisia yhteisöjä. Juuri tästä on kyse myös joulun sanomassa – rakastamisesta ja rakastetuksi tulemisesta, siitä, ettei ketään jätetä yksin”, Kauneimpien joululaulujen suojelija **Jenni Haukio** toteaa.

TÄNÄ VUONNA ENSIMMÄISTÄ KERTAA Kauneimpien joululaulujen vihkossa on Kuopion seurakuntayhtymän nuorisokanttori **Jarkko Maukosen** tekemä Toivo maailman. Äänestä omaa joululaulusuosikkiasi ensi vuoden vihkoon! Kauneimmat Joululaulut -nettiradiokanava toteutetaan Jouluradion kanssa. Se on ollut Jouluradion suosituimpia kanavia. Kauneimpia Joululauluja voi kuunnella osoitteessa jouluradio.fi

HILJATTAIN Kaisamari Hintikka valittiin Espoon piispaksi ja Oulun piispan virkaan vihittiin **Jukka Keskitalo**.

RUKOILEN

Jeesus, meidän Herramme.

Sinä saavuit kerran

aasilla ratsastaen Jerusalemiin

ja riemuitsevat kansanjoukot

tervehtivät sinua

palmunlehviä ja oksia heiluttaen.

Tänään mekin tahdomme toivottaa sinut

tervetulleeksi koteihimme ja sydämiimme.

Tule, Jeesus, luoksemme.

Valmista meissä tilaa juhlan odotukselle

ja joulun ilolle.

Sinua me ylistämme.

LÄHES PUOLET uusia valtuutettuja

Aänestysprosentti oli valtakunnallisesti 14,4. Kuopion ev.lut. seurakuntien äänestysprosentti on yhteisen kirkkovaltuuston osalta 9,8. Vuonna 2014 vastaava luku oli 12,2 ja 14,3 vuonna 2010.

16–17-vuotiaiden äänestysprosentti oli 4,0. Vuonna 2014 se oli 3,9. 16-vuotiaat saivat äänestää ensimmäisen kerran vuonna 2010, jolloin nuorten äänestysprosentti kipusi peräti 14,9:ään.

Ennakkoon äänesti tänä vuonna 6,0 % (7,9 vuonna 2014). Suosituimpia ennakkoonäänestyspaikkoja olivat Kuopion kaupunginkirjasto ja kauppakeskukset.

Yhteiseen kirkkovaltuuston valittiin 51 henkilöä, joista 22 eli lähes puolet on uusia valtuutettuja. Valittujen keski-ikä on 56 vuotta, joka on sama kuin vuonna 2014. Naisia on 49,0 % ja miehiä 51,0 %. Valtuustoon valittiin kolme henkilöä, jotka ovat ikäryhmästä 20–29-vuotiaita ja viisi ikäryh-

mään 30–39-vuotiaita. Nuorin ehdokas, 18-vuotias **Jimi Spice** valittiin Järvi-Kuopion seurakuntaneuvostoon.

Ääniharavia olivat yhteisen kirkkovaltuuston vaaleissa Järvi-Kuopion seurakunnan **Erika Suominen**, Tuomiokirkkoseurakunnan **Sakari Pääkkö**, Kallaveden seurakunnan **Vesa Kärkkäinen** ja **Pekka Niiranen** sekä Männistön seurakunnan **Tarja Välimäki**.

Siilinjärvellä 12 uutta valtuutettua

Siilinjärven seurakunnassa äänestysprosentti kasvoi: nyt äänioikeuttiaan käytti 15,4 %, vuonna 2014 vastaavasti 14,7 %. 16–17-vuotiaista Siilinjärvellä äänesti tänä vuonna 6,0 prosenttia (5,6 vuonna 2014). Ennakkoon äänesti 8,0 % (8,5 vuonna 2014).

Siilinjärven 27-jäseniseen kirkkovaltuustoon valituista 12 on uusia, mikä on enemmän kuin edellisissä

vaaleissa (9). Ehdokkaita oli kahdelta listalta, ja eniten ääniä saivat **Ossi Jauhiainen**, **Tapio Markkanen** ja **Leena Korhonen**. Kotikirkko-listalta valittiin 14 ja Yhteistyöryhmä-listalta 13. Valtuutettujen keski-ikä on 57 vuotta; alle 40-vuotiaita on neljä, joista yksi on alle 30-vuotias. Niukka enemmistö valituista on naisia (15).

Siilinjärven seurakunta on itsenäinen seurakunta, joten seurakuntavaaleilla valitaan vain kirkkovaltuuston jäsenet.

Kysymme muutamalta valitulta luottamushenkilöltä seuraavat kysymykset:

1. Miksi asetuit ehdolle?
2. Teitkö vaalityötä ja minkälaista?
3. Mitkä ovat sinulle tärkeitä asioita kirkossa?
4. Minkä asian haluaisit saada läpi tulevalla kaudella?

Sakari Pääkkö, seurakuntaneuvosto ja yhteinen kirkkovaltuusto, Tuomiokirkkoseurakunta (uusi)

1. Asetuin ehdolle seurakuntavaaleissa, koska halusin päästä vaikuttamaan oman seurakuntani ja seurakuntayhtymän asioihin. Erityisesti minulle oli tärkeää tuoda nuorta näkemystä esille sekä tarjota kaikille mahdollisuus äänestää myös nuorta ehdokasta.

2. Vaalityön osalta täytin seurakuntavaalien vaalikoneen, jonne myös perustelin kantojani. Erityistä kampanjaa en seurakuntavaaleihin tehnyt, mutta uskon, että tieto ehdokkuudesta on kulkeutunut ihmisten välillä keskusteluissa eri tilanteissa.

3. Kirkossa minulle on tärkeintä että kirkko on kaikille avoin ja suvaitseväinen paikka. Kirkko tekee erittäin tärkeää diakoniatyötä eri elämän tilanteissa olevien ihmisten, läheisten parissa. Tämän työn tukeminen ja sitä kautta ihmisten arjessa näkyminen on minusta erityisen tärkeää.

4. Minulla ei ole yhtä yksittäistä asiaa, jota lähdin seurakuntavaaleissa ajamaan, vaan pyrin osaltani kokonaisvaltaisesti kehittämään kotiseurakuntaani ja koko seurakuntayhtymää.

Sakari Kainulainen, seurakuntaneuvosto ja yhteinen kirkkovaltuusto, Alava (uusi)

1. Minua pyydettiin. Viimevuotisen onnettoman lähetysmäärärahojen jakopäätöksen takia olin masentuneena ehtinyt luopua ajatuksesta seurakunnallisista luottamustoimista. En päässyt ajatuksesta irti ja viime sekunneilla lupauduin ehdokkaaksi.

2. En tehnyt vaalityötä, mutta vaalikoneen kysymyksiin vastasin.

3. Keskeiset asiat pitäisi pitää keskeisenä – eli mikä tekee kirkosta kirkon? Kirkko on tunnustuksemme mukaan Kristuksen kirkko – ei ”meidän kirkkomme” tai vielä vähemmän ”minun kirkkoni”.

4. Viimevuotisen lähetysmäärärahojen jakoa koskevan keskustelun haluaisin jatkuvan. Näyttää siltä, että vuosikymmenten ateistisen lähetystyövihan jälkeen lähetystyöstä alkaa tulla jälkikristillisen länsimaisen kulttuurin vientiä kehitysmaihin. Päätöksestä leikata kannatusta pienemmiltä järjestöiltä voi ehkä ajatella, että päätös koskee vain yhtä vuotta. Toisaalta se kuulostaa samalta, kuin jos sanoisi esim. Itä-Afrikan kuivuudesta kärsiville ihmisille, että heil-

lä ei voi tänä vuonna olla nälkä, koska he kuuluvat väärän järjestyksen avun piiriin. Sieltä päin katsoen ihmisten hyvistä tarkoituksista uhkaa siis tulla irvikuviaan.

Jaana Turunen, seurakuntaneuvosto ja yhteinen kirkkovaltuusto, Kallavesi

1. Saimme koottua listan, jolla on yhteinen ohjelma, johon kaikki ehdokkaat ovat sitoutuneet. Se on harvinaista näissä vaaleissa. Mielestäni kirkko ei kohtele yhdenvertaisesti kaikkia jäseniään. Osa ei saa liitolleen siunausta, osa työntekijöistä kokee syrjintää (yleensä piilevästi, jotta lakipykäliä ei rikota), päätöksentekosysteemi on osin vanhanaikainen ja ylläpitää harvainvaltaa. Minua kiinnostaa, miten verorahoja käytetään, ketä valitaan työntekijöiksi ja ketkä näistä edellä mainituista päättävät. Minulla on kokemusta sekä työntekijänä että luottamushenkilönä kirkon toiminnasta.

2. Haimme ehdokkaita tuttavapiiristä ja valtakunnallisen Tulkaa kaikki -verkoston kautta. Tein nettisivut ehdokkaillemme ja Puijon seurakunnan Tulkaa kaikki -ehdokkaalle. Yhdessä ylläpidimme sitä ja Facebook-sivuaamme. Kerroin tuttavilleni sekä liveinä että somessa ehdokkuudestani ja asioista, joita haluan edistää, mutta aika maltillisesti.

3. On tärkeää, että kaikkia kohdellaan yhdenvertaisesti ja syrjimättä ja että päätöksenteko on avointa. Kirkon toiminnasta nostaisin esiin seuraavia asioita: musiikkityö koko kirjossaan, kasvatustyö, laajamittainen rippikoulutyö, diakoniatyö, heikoimpien puolesta puhuminen, kirkolliset toimitukset ja jumalanpalveluselämä, kirkkotilat ja kirkkotaide.

4. Sen, että kirkko alkaa siunata myös samaa sukupuolta olevat parit.

Tarja Välimäki, seurakuntaneuvosto ja yhteinen kirkkovaltuusto, Männistö

1. Olen toiminut seurakunnissa eri puolella Suomea pitkään, pyhäkoulusta alkaen partioon ja diakoniatyöhön. Lähtökohtana ehdolle asettumisessa oli kiinnostus ja sitoutuminen kirkkoon. Nyt voin palvella luottamustehtävässä. Se on arkista puurtamis-

ta päätöksenteon parissa mutta myös keskustelua ja yhteistyötä yli seurakuntarajojen.

2. Ajattelen, että valinta tulevalle kaudelle perustuu siihen työhön, jota olen nyt päättävällä kaudella tehnyt. Seurakuntaisten äänestyspäätökseen voi vaikuttaa se, että on tullut tutuksi kirkolla, varsinaista vaalityötä en tehnyt.

3. Se, että kirkko on jäsenistössä kirkko. Tämä näkyy siten, että seurakunta toimii ja elää alueellaan ihan arkisissa asioissa. Minusta on kirkon etu, että päättäjänä on edustettuna läpileikkaus seurakuntalaisista; naisia, miehiä, nuoria, työssä käyviä, eläkeläisiä. Jumalanpalveluselämä ja kirkolliset toimitukset ovat minulle tärkeitä. Juhlat liittävät meidät sukupolvien ketjuun. On tärkeää, että kirkko on johdonmukainen ja uskottava toimissaan ihmisarvoon ja oikeudenmukaisuuteen liittyvissä kysymyksissä.

4. Luottamustehtävät ovat yhteistyötä ja yhdessä asioita saadaan läpi tai ollaan saamatta. Pidän tärkeänä, että jatkamme tarkkaa taloudenpitoa, tulevat vuodet voivat olla taloudellisesti hyvinkin haastavia. Seurakuntayhtymällä on merkittävä rakenuskanta ja kiinteistöjen korjaustarve. Resurssit olisi jaettava siten, että työtä voi uudistaa ja kohdentaa rohkeastikin siihen, mikä on tarpeellista.

Tiina Marjanen, seurakuntaneuvosto ja yhteinen kirkkovaltuusto, Puijo (uusi)

1. Haluaisin vaikuttaa avoimempaan päätöksentekoon ja tasa-arvoisuuden ja yhdenvertaisuuden lisääntymiseen. Kirkon tulisi siunata kaikki toisiaan rakastavat avioliittoon sukupuolesta riippumatta. Kirkko kuuluu kaikille, eikä estä omaa kasvua. Itselläni on hyviä kokemuksia, olen saanut tutustua ihmisiin.

2. En tehnyt vaalityötä. Moni tuttavani ei edes tiennyt ehdokkuudestani ja siksi vaalitulos oli iso yllätys. Ystävänä kysyi vaali-iltaan, jännittääkö minua ja vastasin, että ei jännitä. Nyt jännittää, mutta hyvällä tavalla.

3. Kaste, kummus, vihkiminen ja hautaan siunaaminen. Lähimmäisenrakkaus ja elämänarvot. Teen kirkon vapaaehtoistyötä. Viime vuosina jumalanpalvelus on tullut

tärkeämmäksi, rauhoitun kirkossa ja tykkään laulaa. Sunnuntaiaamun messu saisi alkaa myöhemmin. Liian harvoin tulee siihen lähdettyä.

4. Niin konkreettisia asioita en ole ehtinyt miettimään.

Jimi Spice, seurakuntaneuvosto, Järvi-Kuopio (uusi)

1. Olin ollut isoskoulutuksessa ainoana täysi-ikäisenä ja nuorisohjaajat antoivat minulle tällaisen ehdotuksen. Kiinnostuin ja lähdin mukaan.

2. En mittavaa. Annoin yhden haastattelun. Asun kylällä, jossa sana kii nopeasti, enkä saanut asuinalueellani mittavaa kilpailua.

3. Paikka arvojen punnitsemiseen. Kulttuurillinen ja uskonnollinen kohtauspaikka. Paikka hartaudelle.

4. Ei juurikaan mitään yhtä tärkeää asiaa. Tärkeintä on saada oman ikäryhmäni ääni kuuluviin.

Jarkko Juvonen, kirkkovaltuusto, Siilinjärvi (uusi)

1. Koen seurakuntayhteyden tärkeäksi ja nyt oli sopiva elämäntilanne asettua ehdolle. Haluan, että kirkko ja sen sanoma voisivat elää vahvasti mukana seurakuntalaisten arjessa.

2. Tein pientä vaalityötä paikallislehdessä sekä naapurustossa, työpaikoilla ja kaveripiirissä. Tämä huomattiin: sain käydä mukavia keskusteluja ihmisten kanssa seurakunnan toiminnasta, vaaleista ja ehdokkaana olemisesta.

3. Sunnuntaiaamun jumalanpalveluksessa on minulle jotain luovuttamatonta. Koen seurakunnan perustehtäväksi jumalanpalvelukset ja Raamatun opettamisen, iloitsen myös monipuolisesta toiminnasta ja jalkautumisesta seurakuntalaisten pariin. Kirkon tulee olla avoin kaikille, jokaisella tulee olla mahdollisuus osallistua sen toimintaan.

4. Toivottavasti saamme olla työntekijöiden tukena kehittämässä seurakunnan toimintaa ja saamme vahvistettua nuorten aikuisten sitoutumista seurakuntaan.

Valitut kiittävät äänestäjiään.

SEURAKUNTAVAALIT 2018

9,8

ÄÄNESTYS-
PROSENTTI

4,0

16-17 -VUOTIAAT
ÄÄNESTYS-
PROSENTTIKIRKKOVALTUUSTO
51 PAIKKAA

26 miestä

25 naista

29 vanhaa

22 uutta

IKÄJAKAUMA

- 18-19 -vuotiaat 0 %
- 20-29 -vuotiaat 6 %
- 30-39 -vuotiaat 10 %
- 40-49 -vuotiaat 16 %
- 50-59 -vuotiaat 16 %
- 60-vuotiaat ja yli 52 %

Kuopiossa yhteiseen kirkkovaltuustoon valitut

Tuomiokirkkoseurakunta

KOTIKIRKKO –
LÄMMIN LÄHIYHTEISÖ >Antti
Tapaninaho
lääkäri
100 ääntä

ELÄVÄ SEURAKUNTA >

Sakari
Pääkkö
valtiotieteen kandidaatti,
opiskelija
193 ääntä • UUSIEija
Vähälä
opetusneuvos
143 ääntä • UUSIEero
Wetzell
ylikonstaapeli,
eläkeläinen
136 ääntäMaija
Taskinen
pankinjohtaja,
eläkeläinen
123 ääntäLiisa
Karjalainen
kieltenopettaja,
eläkeläinen
119 ääntäIris
Asikainen
sairaanhoitaja
144 ääntäKAIKISTA PIDETÄÄN
HUOLTA – SDP >

Alavan seurakunta

KAIKISTA PIDETÄÄN HUOLTA – SDP >

Sauli
Paavilainen
johtava nuorisotyön-
ohjaaja
75 ääntä • UUSIJukka
Pulkkinen
varatuomari,
kunnallisneuvos
40 ääntäKIRKON
RAKENTAJAT >Taisto
Toppinen
rekisteripäällikkö, DI
43 ääntä • UUSI

VASTUUNKANTAJAT >

Sakari
Kainulainen
lääkäri
102 ääntä • UUSIElli
Voutilainen
lastentarhanopettaja,
diakoni
67 ääntäTeemu
Soini
tuoteinsinööri
63 ääntäTaina
Tammekann
musiikkiluokanopettaja
61 ääntäJenni
Niskanen
sosionomi-diakoniaopis-
kelija, kulttuurituottaja
60 ääntä • UUSI

Kallaveden seurakunta

TULKAA KAIKKI KALLAVESI >

Jaana
Turunen
musiikin maisteri
96 ääntäVeera
Willman
YTM, korvausratkaisija
78 ääntä • UUSIKatja
Kontkanen
sairaanhoitaja
74 ääntä • UUSIVesa
Kärkkäinen
toimittaja
175 ääntäKari
Loponen
toiminnanjohtaja,
rehtori emeritus
102 ääntä • UUSILeena
Kumpusalo
erikoislääkäri
84 ääntäKari
Rytkönen
mv., eläkeläinen
81 ääntäHilikka
Jauhainen
maaseutuyrittäjä
72 ääntä • UUSI

KAIKISTA PIDETÄÄN HUOLTA – SDP >

Tanja
Airaksinen
erityisopettaja
45 ääntä • UUSI

KAIKKIEN KIRKKO >

Pekka
Niiranen
teologian tohtori,
toimittaja
109 ääntäMarkku
Huttunen
seurakuntaneuvos,
rakennusmestari
72 ääntäErkki
Oinonen
puutarhaneuvos, kaupun-
ginpuutarhuri, emeritus
63 ääntäJarmo
Oksanen
katsastusmies
55 ääntäJouni
Palmu
suunnittelupäällikkö
54 ääntä

Männistön seurakunta

KRISTUS-KALLIOLLE RAKENTAJAT >

Tarja
Välimäki
terveystieteiden tohtori,
diakonissa
111 ääntäJussi
Hakala
insinööri
96 ääntäKari
Niskanen
ylikonstaapeli
73 ääntäEmma
Hiltunen
lähihoitaja, opiskelija
63 ääntä • UUSIEero
Koivisto
arkkitehti
47 ääntäOke
Vainikainen
eläkeläinen
44 ääntä • UUSI

SEURAKUNTAVAALIT 2018

Puijon seurakunta

KIRKKO KESKELLÄ
PUIJOA - KESKUSTA >Satu
Mäkeläinen
taloussihteeri
56 ääntä • UUSIKOKOOMUSLAISET
EHDOKKAAT >Erkki
Kukkonen
rehtori, eläkeläinen
61 ääntä

IHMISTEN KANSSA ELÄVÄ SEURAKUNTA >

Risto
Helle
metsänhoitaja,
eläkeläinen
113 ääntä • UUSIOskari
Juvonen
opiskelija
73 ääntä • UUSIOlli
Kankimäki
koulutuspäällikkö
60 ääntä • UUSI

TULKAA KAIKKI >

Tiina
Marjanen
sairaanhoitaja
74 ääntä • UUSIHeli
Vuojärvi
erikoislääkäri
70 ääntä • UUSI

Järvi-Kuopion seurakunta

KIRKKO KESKELLÄ KYLÄÄ >

Erika
Suominen
yrittäjä
171 ääntäAnu-Kaisa
Ruponen
kotipalveluyrittäjä
131 ääntäSinikka
Kervinen
TM, lehtori
116 ääntäPauliina
Huhtala
TM, opettaja
103 ääntäErkki
Räsänen
tuotantotyöntekijä,
esiintyvä taiteilija
87 ääntä • UUSIRiitta
Junnila-Savolainen
lehtori, eläkeläinen
79 ääntäSoili
Hanttu
kielten opettaja,
puhevammaisten tulkki
75 ääntä • UUSIUnto
Kärkkäinen
talouspäällikkö,
eläkeläinen
68 ääntä • UUSI

ILO EVANKELIUMISTA >

Raija
Iskanius
kotitalousopettaja
68 ääntä

Kuopiossa seurakuntaneuvostoihin valitut

Tuomiokirkkoseurakunta

Tuomiokirkkoseurakunnassa oli sopuvaalit seurakuntaneuvoston osalta. Ehdokaslistoissa oli yhtä monta ehdokasta kuin neuvostoon oli valittavana.

Asikainen Iris
Rytkönen Marko • UUSI
Husso Jarkko • UUSI
Wetzell Eero
Karjalainen Liisa
Pääkkö Sakari • UUSI
Vähälä Eija • UUSI
Perki-Latvaniemi Eeva-Liisa • UUSI
Taskinen Maija
Väätäinen Seppo • UUSI
Päivinen Arja • UUSI
Tapaninaho Antti
Vilmi Veikko • UUSI
Kasurinen Maija-Leena • UUSI

Alavan seurakunta

ÄÄNESTÄNEITÄ 888
ÄÄNIOIKEUTETTUJA 11206
ÄÄNESTYSPROSENTTI 7,9
16-17 -VUOTIAIDEN
ÄÄNESTYSPROSENTTI 4,8

Kainulainen Sakari, 103
Voutilainen Elli, 60
Tiilikainen Liisa, 60
Paavilainen Sauli, 59 • UUSI

Heinonen Upi, 43
Niskanen Jenni, 56 • UUSI
Soini Teemu, 56
Tammekann Miika, 52
Koistinen Esko, 31 • UUSI
Kontio Mirja, 45
Toppinen Taisto, 38
Partanen Nina, 26 • UUSI
Karhunen Riitta, 26 • UUSI
Pulkinen Jukka, 30

Kallaveden seurakunta

ÄÄNESTÄNEITÄ 1768
ÄÄNIOIKEUTETTUJA 19390
ÄÄNESTYSPROSENTTI 9,1
16-17 -VUOTIAIDEN
ÄÄNESTYSPROSENTTI 3,7

Niemelä Marjut, 126 • UUSI
Kumpusalo Leena, 113
Niiranen Pekka, 109
Airas Antti, 74
Huttunen Markku, 99
Turunen Jaana, 84
Oinonen Erkki, 63
Mankinen Marita, 74
Oksanen Jarmo, 60
Airaksinen Tanja, 46 • UUSI
Rytkönen Kari, 72
Palmu Jouni, 56
Kontkanen Katja, 55 • UUSI
Svärd Maija, 34 • UUSI
Loponen Kari, 69 • UUSI
Tiihonen Raili, 29 • UUSI

Männistön seurakunta

ÄÄNESTÄNEITÄ 671
ÄÄNIOIKEUTETTUJA 7595
ÄÄNESTYSPROSENTTI 8,8
16-17 -VUOTIAIDEN
ÄÄNESTYSPROSENTTI 1,8

Välimäki Tarja, 86
Hakala Jussi, 75
Hiltunen Emma, 54 • UUSI
Niskanen Kari, 53
Kantele Tuomo, 41 • UUSI
Vainikainen Oke, 41 • UUSI
Jantunen Matti, 40
Koivisto Eero, 38
Pääskynen Riitta, 30 • UUSI
Kallio Teemu, 30 • UUSI
Roto Saara, 28 • UUSI
Heide Petra, 27 • UUSI

Puijon seurakunta

ÄÄNESTÄNEITÄ 996
ÄÄNIOIKEUTETTUJA 9201
ÄÄNESTYSPROSENTTI 10,8
16-17 -VUOTIAIDEN
ÄÄNESTYSPROSENTTI 4,0

Helle Risto, 94 • UUSI
Marjanen Tiina, 77 • UUSI
Julkunen Jaro, 70
Kukkonen Tiina, 50 • UUSI
Kukkonen Erkki, 46
Juvonen Oskari, 68 • UUSI

Vuojärvi Heli, 71
Kankimäki Olli, 55
Vuorio Osmo, 47 • UUSI
Juutinen Heikki, 50
Laurinkari Juhani, 43
Ordén Jukka, 39 • UUSI
Komulainen Eija, 33
Pesonen Erkki, 34

Järvi-Kuopion seurakunta

ÄÄNESTÄNEITÄ 1633
ÄÄNIOIKEUTETTUJA 14013
ÄÄNESTYSPROSENTTI 11,7
16-17 -VUOTIAIDEN
ÄÄNESTYSPROSENTTI 4,6

Suominen Erika, 150
Kervinen Sinikka, 136
Junnila-Savolainen Riitta, 130
Ruponen Anu-Kaisa, 106
Huhtala Pauliina, 102
Räsänen Erkki, 88 • UUSI
Hanttu Soili, 73 • UUSI
Iskanius Raija, 95
Kärkkäinen Unto, 71 • UUSI
Pitkänen Pekka, 59 • UUSI
Spice Jimi, 48 • UUSI
Suoranta Kirsi-Marja, 48 • UUSI
Miettinen Matti, 47 • UUSI
Julkunen Kaija, 37

SEURAKUNTAVAALIT 2018

15,4

ÄÄNESTYS-
PROSENTTI

6,0

16-17 -VUOTIAAT
ÄÄNESTYS-
PROSENTTIKIRKKOVALTUUSTO
27 PAIKKAA

12 miestä

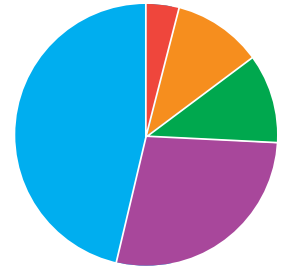
15 naista

15 vanhaa

12 uutta

IKÄJAKAUMA

- 18-19 -vuotiaat 0 %
- 20-29 -vuotiaat 3,8 %
- 30-39 -vuotiaat 11,5 %
- 40-49 -vuotiaat 11,5 %
- 50-59 -vuotiaat 26,9 %
- 60-vuotiaat ja yli 46,2 %

Siilinjärvellä kirkkovaltuustoon valitut

YHTEISTYÖRYHMÄ >

Ossi
Jauhiainen
kanttori
125 ääntä

Leena
Korhonen
toiminnanjohtaja,
eläkeläinen
106 ääntä

Merja
Oksman
pääkodinjohtaja
63 ääntä • UUSI

Anita
Snellman
maa- ja metsätalous-
yrittäjä
56 ääntä • UUSI

Saara
Lehtola
erityisopettaja
51 ääntä

Antti Pekka
Ahonen
liikenneopettaja
46 ääntä • UUSI

Kari
Ojala
ylilääkäri
46 ääntä • UUSI

Janne
Kasurinen
toimitusjohtaja
45 ääntä

Riitta
Kerkola
agronomi, eläkeläinen
37 ääntä

Helena
Sihvonen
eläkeläinen
37 ääntä

Päivi
Heikkinen
tarkastusasiantuntija
MBA
35 ääntä

Saara
Kauppinen
sosionomi - kirkon nuoriso-
työnohjaaja -opiskelija
34 ääntä • UUSI

Lauri
Katainen
eläkeläinen
30 ääntä

KOTIKIRKKO >

Tapio
Markkanen
autoilija
120 ääntä

Kyllikki
Puustinen
farmaseutti
72 ääntä

Liisa
Väättäin
eläkeläinen
70 ääntä

Ritva
Venäläinen
maanviljelijä,
eläkeläinen
62 ääntä

Suvi
Eskola
nuoriso-ohjaaja
62 ääntä

Jarkko
Juvonen
kuraattori, sosionomi
YAMK
62 ääntä • UUSI

Riitta
Korhonen
lastenhoitaja,
eläkeläinen
56 ääntä • UUSI

Markku
Sopanen
eläkeläinen
55 ääntä • UUSI

Ilkka
Ahonen
toimitusjohtaja
48 ääntä

Eeva
Jäppinen
opettaja
44 ääntä

Eero
Utriainen
metsuri, eläkeläinen
36 ääntä • UUSI

Risto
Kröger
tuotantopäällikkö,
eläkeläinen
35 ääntä • UUSI

Joonas
Tolvanen
tradenomi, opiskelija
33 ääntä • UUSI

Kirsi
Tuomainen
emäntä
32 ääntä • UUSI

Kiitos
ÄÄNESTÄJILLE!

KUOPION EV.LUT.
SEURAKUNNATSIILINJÄRVEN
SEURAKUNTA

Miten saada LAPSET LUKEMAAN

Kirjojen kustantaja Saara Tiuraniemi haluaa rakastuttaa lapset ja nuoret lukemiseen.

Saara Tiuraniemi pohtii Tammen lasten ja nuorten kirjojen kustantajana työkseen kirjaa linkkinä yhteiskuntaan.

”Päämäärä on tehdä kirjoja, jotka saavat lukijat jäämään koukkuun lukemiseen. Herkkyysikä on alakoulun aikana. Jos lapsi jää lukemisen kelkasta, jää hän silloin monesta muustakin”, Tiuraniemi toteaa.

Yhtenä lukemisen ja tarinoiden tärkeimmistä ulottuvuuksista Tiuraniemi pitää empatiakyvyn kehittymistä.

”Tarinoiden avulla saa elämäkokemusta ja voi esimerkiksi matkustaa universaalisti. Lukeminen lisää henkistä vapautta.”

Syvälukutaito uhattuna

Tiuraniemi on unelma-ammattissaan. Pesunkestävä himolukija jopa muistaa elävästi hurmioitumisen hetken, jolloin kirjaimista alkoi muodostua sanoja.

”Oma kirjastokortti oli lapsuuteni toteutunut unelma. Olin varmaan näky, kun talvella vedin perässäni pulkkaa kukkuroillaan kirjoja.”

Lukutaito on sivistyksen, demokratian ja tasa-arvon perusta. Tiuraniemi muistuttaa, että kieli on osa projektia nimeltä Suomi.

”Kun jokin asia on liian itsestään selvää, voi käydä niin, että sen arvostus laskee. PISA-tulosten mukaan motivaatiomme lukemiseen on pohjamudissa - vertailumaiden kolmanneksi huonoin. Tutkimusten mukaan joka kymmenennellä suomalaisella aikuisella on niin heikko lukutaito, etteivät he ymmärrä lukemaansa. Oppimisen digitalisointi vaatii uudenlaista lukutaitoa. Onko muutos ollut liian nopea?”

Lukemisen sirpaloituminen ja syvälukutaidon uhanalaisuus huolestuttavat Tiuraniemeä. Tekstit ovat lyhyitä, keskittyminen ja pysähtyminen harvinaista. Lukutaito sellaisena, kuin sen olemme oppineet tuntemaan, ei enää siirry. Yhdessä lukeminen on muuttumassa todella harvinaiseksi: enää joka neljännessä suomalaisessa lapsiperheessä luetaan kirjoja yhdessä.

”Mitä on tapahtunut iltasatuhetkille? Hetkille, joiden tarkoitus ei ole vaivuttaa lasta uneen kesken sadun, vaan keskustella yhdessä tarinasta ja päivän tapahtumista. Lukemalla ja kirjoittamalla oppii sanal-

listamaan ja jakamaan ajatuksensa, kommunikoidaan, jäsentämään ehjiä tarinoita ja rakentamaan kokonaisuuksia. Miten sirpaleista voi koostaa kokonaisuuden?”

Juoni, sydän ja samaistuttavuus

Aikuisille ja lapsille kirjoitettavalla kirjallisuudella on samat tulostavoitteet, mutta lapsille tekemisen henki on erilainen. Tiuraniemi kertoo, että lastenkirjallisuudessa keskitytään nyansseihin, eikä todellisuuden kaltaisuuden vaatimus ole niin rankka. On enemmän tilaa kokeilla ja rikkoa rajoja. Ei tarvitse olla vakava vaikka onkin tärkeä.

Tiuraniemen mielestä lastenkirjallisuudessa voi käsitellä mitä tahansa teemoja, kunhan se tehdään loogisesti ja rehellisesti.

”Isoja teemoja, kuten kiusaaminen, erotilanteet tai ilmastonmuutos, käsitellään aina lapsen kautta. Se ei ole helppoa, saatikka sitten pyrkimys mennä uskottavasti nuoren nahkoihin.”

Nuorten puolella ilmiöt nostavat myynnin. Erityisesti heille lukeminen voi olla myös hyvin yhteisöllinen kokemus ja parhaimmillaan temmata kokonaisen sukupolven maailmanlaajuisesti mukaansa. J. K. Rowlingin Harry Potter -kirjasarja osoitti tämän olevan mahdollista.

Tiuraniemi pohtii kirjan ja elokuvan suhdetta. Hän pitää kirjaa armollisempaina, sillä siinä lukijan persoona, kokemusmaailma ja mielikuvitus saavat vaikuttaa enemmän.

”Lukeminen on ajattelua, kuva ei vaa di niin paljon työskentelyä. Kuvaa kuitenkin tarvitaan mukaan enemmän ja enemmän. Kuvitus kiinnittää lukijan tarinaan ja palkitsee.”

Kustantaja tuntee reseptin: hyvässä kirjassa pitää olla vetoava juoni, sydän paikallaan ja lukijan pitää löytää siitä samaistumisen kohde.

”Ihan hirveän simppeleä. Parhaita tekstejä ovat ne, jotka saavat ajattelemaan. Kaikissa taidekokemuksissa on kysymys tunteiden tunnistamisesta. Siitä, mitä juuri kokemani minussa herättää. Se, mikä ei herätä ajatuksia ja tunteita, ei myöskään jätä mitään muistijälkeä eikä vaikuta samalla tavalla.”

RIITTA-SISKO KEINONEN

MIELIKUVITUS kehittyä ja maailma avartuu lukemalla

Kirja kiehtoo ja koukuttaa monin tavoin

Ilo lukea yhdessä

Kaisa Happonen, Anne Vasko: Mur ja mustikka. 34 s. Tammi 2018.

Sielukas satu kertoo pienin elein isoista asioista. Iso ja pieni kulkevat yhdessä tarinan polkua, niin myös tarinaa lukevat aikuinen ja lapsi. Yhteisillä lukuhetkillä Mur-karhun kanssa on kaikki edellytykset nousta lapsuusajan rakkaimpien muistojen joukkoon.

Ella konsertissa – lähde sinäkin!

Timo Parvela, Meri Lindman: Ella ja kaverit konsertissa. 90 s. Tammi 2018.

Ellan luokan mielikuvituksellises-ta konserttiretkestä kertova seikkailu esittelee sinfoniaorkesterin soittimet ja innostaa mukaan musiikin maailmaan. Kirja sisältää myös musiikki-CD:n, jolla esiintyy Helsingin kaupunginorkesteri.

Kuvituksella uusia elämyksiä klassikkoon

J. K. Rowling, Jim Kay: Harry Potter ja Azkabanin vanki. 326 s. Tammi 2017. Isokokoinen kuvitettu Potter on komea teos. Tenhoava kuvitus palkitsee sekä uudet lukijat että ne, joille tarina on tuttu. Fyysisestikin kirjaa on erilais-

ta lukea, kuin kassissa joka paikkaan mukana kulkevaa normikirjaa. Kirja otetaan esiin ja asetetaan nauttimaan.

Sensored reality: valitse hahmosi

Anders Vacklin, Aki Parhamaa: Beta. 328 s. Tammi 2018.

Aloita tasolta yksi! Kapinallisen Bug-tytön tarina ammentaa historiasta ja pelimaailmasta puhutellen nuoria aikuisia. Sci-fi-dystopian tapahtumapaikkana on ilmastonmuutoksen runtelema vedenalainen Helsinki vuonna 2117.

MITÄ MIELESSÄ?

SINI-MARJA KUUSIPALO

Paloturvallista joulua!

Joka päivä kahdeksassa suomalaiskodissa syttyy tulipalo. Kynttiläsesongin aikaan kodin paloturvallisuuteen on syytä kiinnittää erityistä huomiota, muistuttaa palopäällikkö **Petteri Hynönen** Pohjois-Savon Pelastuslaitokselta.

Mitkä ovat joulun paloturvallisuusriskit?

”Kodin suurin riski on avotuli. Kynttilöiden kanssa pitää olla varovainen. Korkeilla pakkasilla riskit kasvavat asuntoja lämmitettäessä, ja hormien nuohous on tärkeää. Myös jokainen sähkölaite on tulipaloriski.”

Miten valmistaa paloturvallisen joulun?

”Kynttilän pitää olla tukevassa kynttilänjalassa. Lähellä ei saa olla palavaa materiaalia, kuten verhoja. Varmista, että lemmikit eivät pääse kynttilän lähelle. Pienet tuikut lähekkäin tai kynttilän mansetti voivat roihahda palamaan. Ulkotulet pi-

tää laittaa palamattomaan astiaan ja tukevalle alustalle, ei ikinä parvekkeelle, terassille tai muovikalusteen päälle. Avotulta ei koskaan saa jättää valvomatta: Kun poistut asunnosta tai huoneesta, sammuta kynttilät. Älä jätä ulkotulia palamaan yöksi.

Myös halogeenivalon ympäristö on huomioitava. Verkko-kaupasta tilattu sähkölaite taas ei aina täytä turvallisuuskriteereitä.

Palovaroittimien toimivuus ja määrä kannattaa tarkistaa. Alkusammutuskalustoa on varattava vahingon varalta. Sähköpatterien ja kylmälaitteiden ympäristö on hyvä puhdistaa säännöllisesti. Eikä kuumenevaa patteria saa peittää. Älä jätä kinkkua tai muita jouluruokia valvomatta hellalle tai uuniin.”

Entä jos jotain kuitenkin tapahtuu?

”Harjoittele ja kertaa myös lasten kanssa, miten toimia

onnettomuudessa. Muista hätänumero 112.”

Mikä olisi hyvä joululahja paloturvallisuuden kannalta?

”Palovaroitin, käsisammutin tai sammutuspeitto. Niitä ei ole ikinä liikaa. Niitä saa myös muotoilijoiden suunnittelemina ja ne ovat sisustuksellisesti silmiä hiveleviä.”

Turvallista joulua, mitä se tarkoittaa palomiehelle?

”Pidetään mielessä paloriskit, mutta ei tarvitse pelätä. Kun palovaroittimet ovat kunnossa ja on välineitä ja keinoja minimoida onnettomuuden vahingot, voikin vain nauttia joulun tunnelmasta.”

Paloturvallisuusviikolla 24.11.–1.12.2018 paloasemilla muistutetaan kodin paloturvallisuudesta.

SINI-MARJA KUUSIPALO

MINUN KIRKKONI

Minun kirkkoni on passio

Tuomiokirkon kamarikuorolainen **Anu Tuovinen** on laulanut *Johannes-passiota* koko kamarikuorouransa ajan, vuodesta 2002. Vaikka hänen äänialansa on solistisempia ääniä tukeva kakkosalto, musiikin kauneus koskettaa aina.

Passiot ovat vuoden kohokohda, joka tahdittaa kamarikuoron muunkin toiminnan. Palmusununtain konsertti on monelle kuopiolaiselle tärkeä osa pääsiäistä. *Matteus-passiotakin* on esitetty kerran.

Kuorolaisille löytyy *Johannes-passiosta* aina uutta opitavaa paitsi itse musiikista myös kuoronjohtajien tulkintojen takia.

”Sitä tunnetta ei voi sanoin kuvailla, kun oppii jonkin vaikean kohdan ja saa sen soimaan oikein. Välillä musiikki vie mukanaan niin, ettei ajattele mitään muuta, välillä se taas menee niin tunteisiin, että vedet nousevat silmiin”, Tuovinen sanoo.

Tuomiokirkon kamarikuorolla on toki muitakin esiintymisiä. Viimeksi konsertoitiin pyhäinpäivänä tuomiokirkossa ja sitä ennen Rovaniemellä. Joulukonsertti on 8.12. *Johannes-passio* on viety kerran Helsingin Musiikkitaloonkin – täysille katsomoille.

Laulun mahti veti suorastaan esiintymiskammoiseksi tunnustautuvan Anu Tuovisen kamarikuoroon. Silloin hän ei tullut edes ajatelleeksi, että kuoro myös esiintyy. Ensi-ilat tärisyttävät yhä, sillä silloin yleensä tuntuu, että ohjelmiston on juuri ja juuri ehtinyt oppia. Jatkossa musiikki palkitsee ja avaa kerta kerralta syvempiä merkityksiä.

Kamarikuoro on mukana myös kirkon juhlissa kuten pappisvihkimyksissä. Silloin kuoro on Anu Tuoviselle osa hengellistä elämää.

”Messuissa olen mukana kokonaisvaltaisesti ja silloin

KAIJA VUORIO

tuntuu tärkeältä päästä myös ehtoolliselle. Jumalanpalveluksissa kuoro on parvella kuin omassa pesässään, mutta sieltä aistii ehkä vielä paremmin messun tunnelman. Aivan erityisiä laulajille ovat jouluyön messut.”

Kamarikuoro on sisäisesti tiivis yhteisö, jossa vieruskaveri ymmärtää toista puolesta sanasta.

KAIJA VUORIO

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

Hautaustoimisto Parviainen Oy

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

PERHEOIKEUDEN LAKIASIAT

Esim. avioehto, testamentti, perunkirjoitus
alkaan 400 € + kulut + alv. 24 %

Asianajotoimisto Kalevi Pitkänen Oy

Puistokatu 6, 70110 Kuopio

puh. 017 282 2211 • faksi 017 282 3101

www.kalevipitkanen.com • aatsto@kalevipitkanen.com

Ortodoksia, karjalaisia, venäläisiä, englantilaisia

JOULUHERKKUJA

Kuopion ortodoksisen seurakunnan seurakuntasalissa
(Snellmaninkatu 8) **lauantaina 15.12. klo 11.00 alkaen.**

Myytävänä perinteisiä joulun leivonnaisia, laatikoita, piirakoita, joulukoristeita, ym.

Arpajaiset, kahvia ja pullaa!

Parasta paikallista palvelua

Pyydä tarjous täydenpalvelun
hautajaisjärjestelyistä.

**KOIVUMÄEN
KARTANO**

Koivumäenkuja 18

017 361 4291

www.koivumäenkartano.com

19 53

KUOPION

HAUTAUSTOIMISTO

NIIRANEN

Savonkatu 24

017 261 3686

www.hautaustoimistoniiranen.fi

KUOPION KAUPUNGIN ITSENÄISYYSPÄIVÄN JUHLA 6.12.2018

Kuopion Musiikkikeskus

klo 12–13 Kahvitus yleisölle

klo 13 Kaikille avoin itsenäisyyspäivän juhla

Juhlissa esiintyy Kuopion kaupunginorkesteri ylikapellimestari Jaakko Kuusiston johdolla. Tervetuloa!

Tilaisuudessa on tulkkaus suomalaiselle viittomakielelle. Tulkkeina toimivat Humanistisen ammattikorkeakoulun Kuopion alueyksikön neljännen vuoden tulkkipiskelijät. **Juhlissa pyydetään käyttämään tummaa pukua ja kunniamerkkejä.** Järjestäjä Kuopion kaupunki.

MUITA ITSENÄISYYSPÄIVÄN TAPAHTUMIA

Kuopion tuomiokirkko

klo 10 Jumalanpalvelus

Sankariapuisto

klo 12 Seppeleenlasku. Karjalan lennosto.

Pyhän Nikolaoksen katedraali

Temppelijuhla. Klo 9:30 vedenpyhitys, klo 10 liturgia. Palveluksen jälkeen Nikolaos-juhla seurakuntasalilla.

Kaikki Kuopion itsenäisyyspäivän tapahtumat:
kuopio.fi/itsenaisyyspaiva

KUOPIO
www.kuopio.fi

JOULUEVANKELIUMIN tunnelmissa tänään

Maria ja Joosef olivat uuden tilanteen edessä. Vieraassa paikassa, ihmetellen ja varmasti myös peloissaan ottivat vastaan elämän ihmeen, Jeesus-pojan. Heidän elämänsä oli vaatimatonta, kuten Jeesusken syntymätallikin. Mitähän nuori äiti Maria sekä isäksi vähän yllättäen joutunut Joosef miettivät? Joulun kertomuksessa Jumala kuitenkin rohkaisee meitä ihmisiä kaikissa elämäntilanteissa: ”Älkää pelätkö.”

Mariamasta luottamista Jumalaan

Kuopiolainen **Petra Heide** on viiden lapsen äiti. Hän sai ensimmäisen lapsensa ollessaan 19-vuotias.

”Ekat ajatukseni, kun **Minni** syntyi, oli ihmettä. Hieman hassusti muistan pohtineeni, että voinkohan ottaa tuon kauniin lapsen syliini, vaikkei sillä ole hätää sängyssä. Sitten tajusin, että tottakai voin ottaa, koska paras paikka hänelle juuri nyt on minun sylini.”

Maria oli myös nuori nainen synnyttäessään Jeesusken. Millaisia ajatuksia hän on ehkä käynyt läpi?

”Vastuu on varmasti painanut kovasti, koska Maria on tiennyt, että Jeesus on Jumalan poika. Hän on ehkä miet-

tinyt: Osaanko kasvattaa näin suuren miehen? Jo se, että sinulle annetaan vastuu lapsesta ja sinun tehtävänä on antaa eväät elämään, on kova homma, saati se, että tiedät lapsellasi olevan ennalta määrätty tehtävä.”

”Raamattu antaa aika pyhimysmäisen kuvan Mariasta, vaikka varmasti on ollut hetkiä, kun pieni pojan vintiö on turhauttanut. Varsinkin silloin, kun Jeesus pienenä poikana karkasi synagogaan äitinsä tietämättä.”

Saitko kummasteluja, että tulit äidiksi nuorena?

”En lähipiiristäni. Olen aina ollut se kaikkien vakiolapsenlikka ja jo pienes-

tä pitäen ottanut osaa pikkusisaruksieni kasvattamiseen. Rakastuimme mieheni kanssa ja aika pian aloimme suunnitella yhteistä tulevaisuutta ja perhettä. Tänä syksynä meille tuli 14 vuotta yhteistä taivalta.”

Onko Taivaan Isä rohkaissut sinua äitiydessä?

”Kyllä, **Akun** synnytyksessä ei kaikki mennyt kuten piti. Aku syntyi hätäsektiolla elottomana. Ensimmäiset päivät olivat kriittiset ja me pelkäsimme hänen kuolevan, kun munuaisetkin lakkasivat toimimasta ja aivoissa oli verenvuoto. Myös sydämessä oli jotain vikana. Akun puolesta rukoiltiin-

kin monessa Suomen seurakunnassa. Aku oli jo menossa sydänleikkaukseen, kunnes huomattiin, että ongelma oli korjautunut itsestään. Myöskin munuaiset alkoivat muutaman päivän dialyysihoidolla toimimaan. Koen, että ilman Taivaan isää minulla ei olisi kaikkia lapsiani huolehdittavana. Elämänasenteeseeni jäi tuon jälkeen maria- maista luottamista Jumalaan. Monessa asiassa on pitänyt vain ajatella, että kyllä minua johdatetaan elämään eteenpäin ja otan hetken kerrallaan.”

”OLEN TOISELTA NIMELTÄNI Maria ja olen jotenkin ajatellut aina, että siitä nimestä saan voimaa äitiydessäni, siinä missä saan kestävyyttä nimestä Petra, joka tarkoittaa kreikaksi kalliota.” Sylissään kuvassa Petra Heidellä on vajaan vuoden ikäinen **Vertti**.

”NAUTIN PUUHASTELUSTA lasten kanssa ja otan lapset mielelläni mukaan kodin askareisiin. Lapset ovat aina valmiita auttamaan auton korjauksessa tai kodin pienissä remonteissa”, kertoo Jussi Kantele. Isän vieressä sohvalla **Paavo**.

Parasta on yhdessäolo

Neljän lapsen yksinhuoltajaäiti Kuopista kertoo heidän perheensä joulusta. Rahaa on vain välttämättömiin asioihin, mutta onneksi joka joulukuukauden ovat lapset saaneet lahjoja, ja jopa äitikin, yleensä hemmottelupaketin.

Millaisia ajatuksia joulun herättää?

”Joulu on mielestäni rauhan ja rakkauden aikaa. Kokoonnumme yhteen perheen, sukulaisten ja ystävien kanssa juhlistamaan Jeesuksen syntymää. Oma jouluni on tehty lapsia varten, alkaen joulukalenterista, joulun odotuksesta ja hiljentyä siitä.”

Mistä tulee teidän perheen joulutunnelma?

”Aattoa ennen haetaan joulukuusi mummolan metsästä. Pappa kiertää lasten kanssa valitsemassa sopivan, jonka muksut saa aattoamuna koristella. Tärkeää on isovanhempien kanssa jouluruokailu. Lapset kattavat pöydän ja vietämme aikaa yhdessä ilman kiirettä joululaulujen soiodessa. Pukkikin on salaa tuonut lahjoja ulos autotallin kulmille. Ihan joka joulukuukauden ole varaa ostaa pukkikalveluita.”

”Lapsen ilo on suurin lahja joulussa niin äidille kuin isovanhemmillekin. Lasten paketit ovat yhdessä tarpeeseen ostettuja hyötylahjoja. Joskus joku voi saada jopa kännykän, kun useampi osallistuu kustannuksiin.”

Onko sinun mielestäsi joulun liian materiaallinen?

”Jouluhan on melko ostohysterian aikaa. Onnea vaan ei rahalla saa. Itse vältän kaupoissa käyntiä joulun alla kiirehössötyksen takia. Ehkä joulun ajatus ja joulurauha on monella hävinnyt lahjojen alle.”

Mitä haluaisit ostaa lapsille, jos ei tarvitsisi miettiä rahaa?

”Jos voisin tarjota lapsilleni jouluna mitä vaan, niin se olisi matka Korvatunturille Joulupukin maahan. Se olisi hieno elämys ja muisteltavaa pitkäksi aikaa. Raha ei muuttaisi meidän joulua erityisesti, ehkä lahjoissa olisi enemmän tekniikkaa, kännyköitä, läppäreitä ja sen sellaisia. Joulun onni ja ilo syntyy kuitenkin pienistä hetkistä rakkaiden kanssa.”

Kaaosta ja seesteistä isyyttä

Jussi Kantele asuu vaimonsa ja kahden 5-vuotiaan kaksospojan kanssa Siilinjärvellä. Kuten Joosef Jeesuksen synnyttyä, oli Jussikin ensikertalainen isyydessään viisi vuotta sitten.

”Odotukseni isyydestä ennen lasten syntymää eivät ehkä olleet kovin korkealentoiset. Tiedossa oli, että meille syntyy kaksoset, joten tekemistä tulisi riittämään. Lasten synnytyä olimme etuoikeutetussa asemassa, että pystyimme jäämään vaimon kanssa kumpikin kotiin. Isyys on iloa ja suruja, välillä yhtä kaaosta ja välillä seesteisempää perheonnea.”

Mitä ajattelet isyydestäsi?

”Isyys on ollut minulle kokonaisvaltainen kokemus. Vuodet lasten kanssa kotona olivat hyviä, joskin lause ’isi on nyt vähän väsy’ saattoi tulla lapsille turhankin tutuksi. Itselleni tutuksi tuli mikrossa lämmitetty kahvi, se aamuinen, joka jäi juomatta.”

”Isoimmaksi haasteeksi näinä vuosina olen kokenut ympäristön asenteet ja ehkä ainakin osittain omat oletukset muiden asenteista. Joskus puhutaan äiteihin kohdistuvista kohtuuttomista odotuksista. Koti-isään kohdistuvat odotukset olivat päinvastaiset. ’Koti-isä on ihan hyvä, jos saa pidet-

tyä lapset hengissä siihen asti, että äiti tulee töistä pelastamaan tilanteen’. Koen itse selvinneeni ihan mukavasti lasten kanssa kotona. En todellakaan ollut väsymätön pullantuoksuinen koti-isä, mutta koin ne asenteet vähättelevinä. Olen miettinyt, liekö Joosefilla ollut samankaltaisia kokemuksia. Jeesus oli Jumala poika ja Joosef ’vain’ maallinen isä. Kokikohan Joosef tämän tosiasian vähättelevän hänen isyyttään?”

Millaisia ohjeita isyyteen olet löytänyt Raamatusta?

”Jollain tavalla Raamattu on kokonaisuuksena ohjekirja isyyteen. Isän

suhde lapseen on verrannollinen Jumalan suhteeseen ihmisiin. Sellaista pyyteetöntä rakkautta lapsiaan kohtaan vaatii myös isyys, vaikka siihen ei aina jaksaminen riitäkään. Isänä joutuu olemaan myös tylsä, joudun kieltämään ja ohjaamaan lasta tilanteissa, joissa lapsen käsityskyky ei vielä ole aikuisen tasolla. Tämä puoli isyyden todellisuudesta on avannut minulle myös suhdettani Jumalaan Taivaallisena isänä.”

TEKSTIT HANNA VALKONEN

Musiikkinäytelmän teossa KATSEET VAUVAAN

Ensimmäinen Joulu tulee Alavan kirkkoon.

Alavan seurakunnan lapsityön-ohjaaja **Sirpa Pesonen** seisoo Alavan kirkon salissa ja puhuu näytelmäharjoitusten suunta- viivoista. Kuulijakunta koostuu seurakunnan työntekijöistä ja vapaaehtoisista, jotka rakentavat yhdessä Alavan seurakunnan koko perheelle suunnattua musiikkinäytelmää.

”Näytelmä kertoo ensimmäisestä joulusta ja kaikesta siitä, mitä siihen liittyy. Haluamme herättää katsojat pohtimaan, kuinka suuri merkitys pienellä vauvalla voi olla ihmisten elämään”, Pesonen sanoo.

Näytelmän ohjauksesta vastaavan Pesosen lisäksi näytelmän muita kantavia tukipilareita ovat muun muassa koreografiasta vastaava diakoni **Pia Jääskeläinen** sekä musiikista vastaavat kanttorit **Leila Savolainen** ja **Ossi Jauhiainen**.

”Meillä on joukossamme muutamia harrastajateatterin konkareita, mutta kukaan meistä ei ole näyttelijätyön ammattilainen. Olemmekin pyrkineet tekemään roolitukset siten, että näyttelijät pystyvät käyttämään niissä omia lahjojaan.”

Uudistuneet tanssiosuudet

Vaikka Ensimmäinen Joulu on kertausta viime vuodesta, siihen sisältyy paljon uutta. Roolit on kirjoitettu osin uusiksi, samoin kuin musiikki- ja tanssiosuudet ovat uudistuneet. Mukaan on tullut myös paljon uusia kasvoja.

Näytelmää rakennetaan pääosin työryhmittäin, joihin kuuluvat aina seurakunnan työntekijä ja vapaaehtoinen. Yksi näytelmän parissa työskentelevistä on esityksen viestinnästä vastaava Alavan seurakunnan nuorisotyönohjaaja **Anton Berg**.

”On ollut antoisaa olla osa näytelmää, koska se yhdistää eri ihmisiä monilta osa-alueilta. Se on ollut koko seurakunnan ja vapaaehtoisten yhteinen ponnistus”, Berg sanoo.

Hänen mukaansa projekti haastaa miettimään uusia tapoja, joilla kirkko pystyisi jatkossa palvelemaan seurakuntaa entistä paremmin.

Berg ei osaa sanoa, tehdäänkö näytelmästä jokavuotinen perinne vai päättyykö projekti tähän:

”Jatko riippuu kirkon taloudellisista resursseista ja siitä, kuinka suuren mielenkiinnon tämänvuotinen esitys seurakuntalaisissa herättää.”

Mukaan myös myyjäiset

Haastetta näytelmän kasaamiselle on tuonut se, että projekti sitoo esiintyjä.

Kuormittavuus on pyritty minimoimaan, ja tästä syystä harjoituksia on pidetty vain muutama. Se on Pesosen mukaan helpottanut näyttelijöiden saamista ja roolien jakoa. Sen sijaan esitysviikko ei anna yhtä paljon liikkumavaraa, mistä syystä näytelmässä on tuplamiehitys. Jos joku esiintyjistä on estynyt, aina löytyy joku, joka osaa poissaolijan repliikit.

”Uusintakierros on tehnyt tämänvuotisen näytelmän kokoamisesta edellisvuotta helpompaa, koska meillä on nyt lavasteet ja muut jo valmiina odottamassa”, Berg sanoo.

14.12. klo 18 ja 16.12. klo 14 järjestettävien esitysten yhteydessä pidetään myyjäiset.

MAIJU KORHONEN

ALAVAN KIRKKO toimii musiikkinäytelmä Ensimmäisen Joulun näyttämönä.

ANTON BERG kokee näytelmänteon koko seurakuntaa yhdistävänä.

KOLUMNI

Rakkautta lahjapaketissa

Tänä vuonna ostan lapsilleni yhdet lahjat. Loput lahjat haluan antaa tekojen ja läsnä olemisen muodossa. En tiedä osataanko arvostaa näitä aineettomia lahjoja juuri silloin, kun pakettien avaamisen aika on, mutta ehkä näiden lahjojen arvon näkee elämän eteenpäin mennessä – myös mukana kulkevana tunteena. Itse toivon lahjaksi rauhallista mieltä ja sopivan määrän kiireetöntä aikaa.

Aineettomista lahjoista toivon riittävän iloa läpi elämän. Paketoin aineet-

tomiin lahjapaketteihin lupauksen siitä, että kuuntelen lapsiani silloin, kun heillä on minulle asiaa, luen heille iltasadun iltaisin, järjestän riittävästi aikaa kiireisen arjen keskelä myös sille, että he voivat rauhassa leikkiä kotona, katson heidän tekemiään esityksnumeroita milloin missäkin, lupaan pitää heistä hyvää huolta ja olla turvana heidän vierellään.

Nämä asiat voivat tuntua itsestäänselvyyksille, mutta ovatko ne sitä aina kuitenkaan? Kiire voi haastaa kyvyn kuulla, mitä toisella on sanottavaa,

tai kyvyn nähdä toinen ihminen riittävän hyvin. Ei ole aikaa ehkä kuunnella itseäänkään.

Palatakseni omaan lahjatoiveeseeni, rauhallinen mieli ja kiireetön aika ovat tässä ajassa tärkeitä lahjoja. Elämä on pirstaleista. Se haastaa ihmismielen ja myös ihmisten välisen yhteyden. Oma lahjatoiveeni on tärkeä siitäkin syystä, että vanhempien hyvinvointi vaikuttaa lapsiin: huolehtimalla myös itsestäni voin pitää paremmin kiinni lapsilleni luvatuista lahjoista.

JENNI NISKANEN

"KERÄÄMINEN on opettanut minua vastaanottamaan hymjen lisäksi myös ne katseet, jotka eivät täysin ymmärrä haluani kerätä roskia", sanoo Tuomo Räsänen Paavo Ruotsalaisen haudalla.

Roska ja rukous samassa hetkessä

Roskien poimimisesta tuli Tuomo Räsäselä hengellinen harjoitus.

TUOMO RÄSÄNEN kerää vapaaehtoistyönä roskia Nilsin vanhan kirkon puistosta. Ajatus syntyi Nilsissä vuonna 2017 järjestettyjen Herättäjäjuhlien myötä, missä myös Tuomo oli mukana.

"Muistan, miten pappi sanoi meidän seisovan pyhällä paikalla. Siitä lähtien aloin vierailla puistossa säännöllisesti monta kertaa viikossa."

Juhlat vietettiin heinäkuussa ja niiden jälkeen tehtiin perusteellinen suursiivous. Tämän vuoden elokuussa Tuomo huomasi, että roskat olivat palanneet ja niitä alkoi olla vähän siellä ja täällä. Päätös keräämiselle syntyi, kun herännäisyyden johtaja Paavo Ruotsalaisen hautakiville oli jätetty energiajuomatölkki.

"Siitä vähän suivaannuin. Myös haudan ympäristössä oli paljon roskia ja tupakantumppeja."

Tuomo siivosi roskat pois, ja samalla hän löysi keräämisen ilon.

"Oli kuin olisin kerännyt pääsiäismunia. Koskaan en puistoon tullessani voinut tietää, kuinka paljon roskia löytyy ja mistä niitä löytyy."

Silloin tällöin toisten ihmis-

ten roskien kerääminen suututtaa, mutta sitten Tuomo muistaa, että myös hän on joskus syylistynyt roskaamiseen.

Keruuta kotimatalla kätevästi

Syksyn mittaan puisto siistiytyi ja roskaaminen väheni. Seurakunnassa tehty valistustyö johti siihen, että myös vapaaehtoinen puhtaanapitotyö väheni. Tämä ilahduttaa Tuomoa, ja hän toivoo, että puisto pysyisi vastedes siistinä.

"Keräsin puistosta kaikkiaan neljä kauppakassillista elintarvikepakkauksia, juomapulloja ja tölkkejä."

Kerääminen ei roskien vähentämisestä huolimatta silti lopu, sillä Tuomo kokee jääneensä siihen koukkuun. Nykyään hän kerää roskat myös katujen varsilta välillä koti – vanhan kirkon puisto. Matkaa yhteen suuntaan kertyy puolitoista kilometriä.

"Koska kävelen keruumatkat, niin siinä samalla on kätevää poimia myös tienvarret puhtaiksi."

Ympäristön siisteys on kunnioitusta

Tuomo on miettinyt roskaamisen syitä. Hän arvelee, etteivät

ihmiset osaa mieltää vanhan kirkon puistoa hautausmaaksi, koska monet vanhat haudat ovat kadonneet näkyvistä. Puisto näyttää nykypäivänä lähinnä viheralueelta, jossa on siellä täällä ikivanhojen kuusen lomassa koristeellinen rautaristi tai kivinen muistomerkki. Tuomo on lukenut tämän 1730-luvun alussa käyttöön otetun alueen jokaisen luettavissa olevan muistomerkkin.

"Havahduin itsekin oikeastaan vasta papin lausuman jälkeen huomaamaan, että ai niin, tähän on hautausmaa."

Intoa roskien keräämiselle antaa Tuomon usko siihen, että ihminen on asetettu viljelemään ja varjelemaan luomakuntaa. Hän kokee, että ympäristön siistinä pitäminen on tavallaan ihmisen kunnianosoitus Jumalaa kohtaan.

"Roskien poimiminen on minulle hengellinen harjoitus. Roskan kerättyäni lähetän samalla lyhyen rukouksen ylös taivaseen", hän sanoo.

MAIJU KORHONEN

Anna tänä jouluna
Toisenlainen Lahja®, ja muutat
perheen elämän kehitysmaassa!

Tee tilaus: toisenlainenlahja.fi
tai 020 787 1201

KUA Kirkon
Ulkomaanapu

ASIANAJOTOIMISTO KOLARI & CO.OY

Ville Heikinheimo, Kristian Kakko, Anu Kolari,
Seppo Kolari, Katriina Manninen, Matti Reinikainen,
Ville-Veikko Sallinen

Kauppakatu 39 A, 4.krs, 70100 KUOPIO
(017) 265 7777/puh. (017) 261 1085/fax
www.kolari-co.fi

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

ASIANAJOTOIMISTO ESA AIRAKSINEN

Tulliportinkatu 34, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

Hautaustoimisto
J. NURRO OY

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 017-261 3065, 040-505 6287
saila.lehto@nurro.fi www.nurro.fi

PERUNKIRJOITUKSET

testamentit – kauppakirjat ym. asiakirjat ammattitaidolla
ja joustavin maksuehdoin

Herastuomari Leila M. Tuomainen
p. 044 211 9876, sähköposti tuomainen.leila.m@gmail.com

SAMULI EDELMANN KOE UNOHTUMATON MUSIIKIN JA JUKKA PERKO | MATTI PAATELMA TULKINNAN ILTA
Oi muistatko vielä sen värren
SUNNUNTAINA 16.12. KLO 18.00
NILSIÄ | NILSIÄN KIRKKO
LIPUT ALK. 36,00 € **ticketmaster®**

**HAUTAKIVET
LISÄKAIVERUKSET**
sekä kaikki kivialan palvelut

KIVILÄHDE
KAAVIN KIVI
• 1989 •

KAAVIN KIVI OY - KIVILÄHDE
Kirjekuorentie 6, Kaavi
p. 017 6880100, myynti@kaavinkivi.fi
Avoinna ma-pe 8-17
www.kaavinkivi.fi

**Lähde
rauhassa.**
Anna
perinnöksi
toivoa.

Suuri tai pieni
testamenttilahjoituksesi on
mukana pitkäjänteisessä
työssämme toivon, uskon ja
lähimmäisenrakkauden puolesta.

Tilaa ilmainen testamenttioppaamme:
suomenlahetyssseura.fi/testamenti

Linjurin Kukka
Puijonkatu 45, p. 046 921 4720, JOKA PÄIVÄ 8-18
verkkokauppa avoinna 24/7 osoitteessa linjurinkukka.com
info@linjurinkukka.fi

PIPPURISTA hilloon

Joulupuuron manteli on Kristus-symboli, neilikka viittaa Kristuksen ristin naulaan ja pettjä kaataa suolapurkin. Ruokien symboliikka ei avaudu ilman tietoa.

Kun puhutaan ruuan merkityksistä, symboliikasta, ei äkkiä hahmota, miten paljon historiaa ruokaperinteet kantavatkaan.

Mitkä ihmeen ruokasymbolit, mistä on kyse, tutkija **Liisa Väisänen**?

”Ruoassa on kyse paljon muustakin kuin ravinnosta. Ruokailu on sosiaalista, se ilmentää huomaavaisuutta. Se on rituaali, jonka avulla voidaan osoittaa yhteenkuuluvuutta tai sulkea pois. Jokaisessa maassa ja kulttuurissa ruokailuun liitetään erilaisia merkityksiä, sisältöjä ja tapoja. Niitä liittyy niin ruokailutilanteisiin ja ruoka-aineisiin kuin aterioihin ja ruokailuvälineisiin.”

Ruokailuun liittyvät tavat ovat usein historiallisempia kuin arvaakaan:

”Noudatamme usein tietämättämme jopa tapoja, joilla on juuret antiikissa.”

Antiikkiset asenteet voivat liittyä myös ruokailuvälineisiin, kattaukseen ja tarjoiluun.

Paastot ja kiellot

Oman vahvan lisänsä ruokailun merkityksellisyyteen tuovat uskonnot. Kautta aikojen uskonto on näkynyt myös ruokapöydässä. Usein uskontoihin liittyy paastoaminen tai sallittujen ja kiellettyjen ruoka-aineiden määrittelemisen.

”Tiettyjä ruokia on kielletty joko kunnioituksesta, sillä niiden on ajateltu olevan jumalallista alkuperää, tai siksi, että niiden on ajateltu saastuttavan syöjänsä, esimerkiksi sianliha muslimin”, kuvaa Liisa Väisänen.

Taide on käyttänyt ruokaa ja ruokailuvälineitä sekä tilanteita jo vuosia-toja ilmaisemaan syvempiä sanomia, moraalisia, uskonnollisia ja historiallisia. Symbolit ovat taiteen sanastoa, jonka avulla se puhuu ja kommunikoi.

Yksi tyypillisimpiä ja eniten käytettyjä ruokasymboleita on suola.

”Viimeinen ehtoollisen maalauksessa osoitetaan, kuka on pöydässä Juudas eli petturi: hänet laitetaan kaatamaan suolaliitto. Raamattu puhuu suolaliitosta: kenen kanssa on suolaa syönyt, hänen päälleen ei saa hyökätä. Juudas oli taatusti aterioinut ja syönyt suolaa Jeesuksen kanssa, nyt hän rikkoo sen liiton. Se näytetään laittamalla hänet kaatamaan suolapurkki.”

Esimerkiksi Porvoon tuomiokirkon Viimeisen ehtoollisen kopiassa Juudas tosiaan kaataa suolapurkin ranteellaan.

Kolme liinaa päällekkäin

Symboli voi löytyä taiteen lisäksi myös arkisessa ruokapöydässä:

”Manteli on vanha Kristus-symboli, siksi joulupuurosta etsitään mantelia eikä pähkinää tai rusinaa. Jouluaatto-na tietenkin etsitään Jeesusta, syntyvää lasta. Provencelaiseen joulupöytään laitetaan kolme liinaa päällekkäin, mikä muistuttaa Pyhästä Kolminaisuudesta. Esimerkkejä on lukemattomia”, Liisa Väisänen kertoo.

Entä mikä on eksoottisin, oudoin merkitys ruualle, johon symbolitutkija on törmännyt?

”Ferraran perinteinen leipä. Se leivotaan yhä 1200-luvulla kaupunkia

hallinneen **Obizzo d'Esteen** ohjeiden mukaan. Hän halusi pöytänsä kaksi eniten rakastamaansa asiaa: hyvää leipää ja naisen. Leipä leivotaan sen malliseksi, että siinä on naisen jalat ja vulva.”

Entä onko olemassa erityisen kristillistä ruokaa? Liisa Väisänen mukaan kirkollisina juhlapyhinä voidaan puhua

kristillisestä ruuasta, koska silloin uskonto korostuu.

”Vaihtelua ja variaatioita löytyy samojen teemojen sisältä: jos Suomesa syödään laskiaispullaa, niin Napolissa laskiaispizza ja lasagnekin rasvaisuudessaan ovat alun perin laskiaisruokia. Joulukinkun neilikat eivät maultaan ole parhaita sianlihan kaveriksi, mutta naulanmuotonsa vuoksi niitä käytetään ristiinnaulitsemisnaulojen muistona viittaamassa jo pääsiäiseen.”

Todella tunnettuja kristillisiä ruokasymboleita ovat itsestään selvästi karitsa pääsiäisenä viitaten jumalan karitsaan ja leipä, josta puhutaankin Jumalan viljana.

Leipä hävitetään polttamalla

Leipä on pyhää kristittyjen lisäksi myös muslimille. He eivät saa heittää leipää pois vaan sen saa hävittää vain polttamalla. Kristityille se muistuttaa myös ehtoollisesta.

Pippurilla ja hillolla on erityinen merkitys: pippuri kertoo katumuksesta ja hillo avioelämän autuudesta. Miksi?

”Pippuri viittaa maahan ja suola mereen. Maaksi sinä olet tullut, siinä on syytä katua...”

”Hillo on makeaa ja siinä osat ovat sulautuneet yhteen. Siten se on täydellisen avioliiton kuva.”

Uudemmassa ruokaperinnöstä aamiaismuroihin liittyy tarina, jota ei voi ennalta aavistaa: niiden on uskottu edistävän siveellisyyttä.

”Pastori **Kellog** oli huolissaan

LIISA VÄISÄNEN on kuvataiteen tutkija, joka on erikoistunut symboliikkaan.

Ajan kulku asetelman symboleissa

Memento Mori eli Muista kuolemaa -asetelmassa viitataan ajan kulkuun. Rikkoontunut lasi viittaa ihmisen elämän haurauteen. Hämähäkki kutoo ajan lankaa, pääkallo muistuttaa konkreettisesti kuolemasta. Osin palanut kynttilä muistuttaa myös ajan kulusta kuten osin kuorittu sitruuna.

Kuva on myös moraalikuva, sillä numero kuusi on luomisjärjestyksen mukaan ihmisen luku (ihminen luotiin kuudentena päivänä). Kolmeen kertaan lukua toistettuna syntyy pedon luku 666: kun ihminen yrittää olla enemmän kuin on, siitä seuraa vain pahaa. Paholaiseen viittaavat myös tomaatti, kutsuttu myös paholaisen omenaksi, ja sienet, jotka ovat paholaisen ja piilossa olevan pahan symboli. Eevasta ja perisynnistä muistuttaa haukattu omena. Mansikat eli kuoleman synti himon symboli muistuttavat, että ihminen on itse vastuussa teoistaan, kun tuomion aika koittaa.

murrosikäisten tavasta masturboida itseään. Hän lääkärinä kehitti maissihiutaleet, joiden ajatteli estävän masturbointia. Se oli enemmänkin ennaltaehkäisevä lääke kuin aamiainen”, avaa Liisa Väisänen.

Ruansulatusvaivat ja kahvikerma

Haarukka on ollut kristityille kauhistus, koska se muistuttaa liikaa paholaisen atrainta.

Kun sitten siirrytään jälkiruokakahviin, on otettava puheeksi **Aurinkokuningas** ja hänen ongelmansa. Ne nimittäin ovat vaikuttaneet kahvikulttuuriimme.

Kahvit, joita Ranskassa tuolloin juotiin, olivat happamia. Kuninkaan hovilääkäri tohtori **Monin** keksikin, ettei kannata vain makeuttaa kahvia hunajalla tai sokerilla. Sen sijaan on tärkeää yrittää vähentää kahvin happamuutta. Aurinkokuningas kärsi pahoisista ruoansulatusvaivoista ja kermatipalla katkaistun kahvin tarkoitus oli helpottaa kuninkaan oloa. Tohtori Moninin mukaan kermakahvi auttoi myös yskään sekä lihotti sairauden laihduttamia.

Entä mikä on aterioista miehekkäin?

”Roikun kahden vaiheilla aamiaisen ja lounaan välillä. Aamiaisen symboliikkaan liittyy seksuaalisuutta, mutta toisaalta lounas liittyy taisteluun: se eli prandium oli ateria, joka syötiin ennen taisteluun lähtöä.”

Ja kun lapsia mietitään, on huomioitava sadut. Ne käyttävät paljon ruokasymboliikkaa. Tuhkimo haetaan tanssiaisiiin kurpitsavaunuissa, ei esimerkiksi tomaattivaunuissa.

”Kurpitsa on vanha pelastuksen symboli. Eli jopa satujen merkitys avautuu paremmin, kun ymmärrämme, mistä on kyse”, kertoo Liisa Väisänen.

Lue lisää juuri ilmestyneestä kirjasta: Symbolien pitopöydässä- Ruokakulttuuria ja maistuvia merkityksiä. Liisa Väisänen, Kirjapaja, 2018.

ULLA REMES

Ekumeeninen vaellus palkittiin

Suomen Ekumeenisen Neuvoston hallitus on palkinnut Kuopion alueen ekumeenisen pääsiäisvaelluksen *Vuoden 2018 Ekumeeninen teko*-tunnustuksella. Järjestäjinä olivat Kuopion Kallaveden ev.lut. seurakunta, Kuopion ortodoksinen seurakunta, Syväniemen kyläyhdistys, Eevantalo ja Karttulan vapaaseurakunta.

Kuopiossa vaellettiin pääsiäisenä toista kertaa. Toisena pääsiäispäivänä vaellettiin 17 kilometrin matka Karttulan kirkosta Syväniemelle. Päivä alkoi aamuisella jumalanpalveluksella Karttulan kirkossa, jonka jälkeen vaellettiin Vapaaseurakunnan kirkon, Savikosken, ortodoksihautausmaahan ja Sourun ruukin kautta tsasounalle ja Syväniemen luterilaiseen kirkkoon. Vaellus päättyi yhteiseen ruokailuun Eevantalolla.

Matkan varrella rukoiltiin, laulettiin, mietiskeltiin ja kuultiin alueen historiaa. Kristuksen kuolleista nouseminen oli kristittyjen yhteinen ilonaihe ja isä **Harri Peiponen** huudattikin ortodoksiseen tapaan vaeltajia tsasounalla. Valmistelut oli aloitettu jo edellisenä syksynä ja polut katsottu valmiiksi. Lunta oli vielä vaelluksen aikana lähes metri ja lisää tuli sakeasti. Reittejä piti hiukan avata moottorikelkalla. Lumi ei kuitenkaan vaeltajia pelästyttänyt, vaan matkassa kulki yli 50 ihmistä.

HARRI PEIPONEN

Nyrkit pystyssä

JOKAINEN TULKUON uskollaan autuaaksi. Uskonasioista saa helposti riidan aikaiseksi, mutta tointaako se mitään. Jos uskon sanotaan siirtävän jopa vuoria, niin turha on tavallisen kuolevaisen iskeä päättään jonkun toisen uskonkallioon. Siitä jää vain ikäviä runtuja omaan otsaan.

Itseäni hävettää vieläkin kuuden vuosikymmenen viiveellä, kun kävin uskonsotaa Jehovan todistajaksi kääntyneen setäni kanssa. Kahden toista vuoden iässä tunsin itseni päteväksi kiivailemaan kansankirkon puolesta ja epäilemään sedän uusia ajatuksia, miten esimerkiksi taivaaseen kelpuutetaan vain 144 000 oikeauskoista.

Paljon intettiin myös verestä ravintona. Kiuruvedellä tämä oli uskonasioissakin keskeinen kysymys, koska mykyrokka ja veriletut olivat kiurukaiteen lempiruokaa. Sedän talossa ei rokkaa enää kääntymyksen jälkeen keitetty.

Vanhempana ja toivottavasti viisaampana jätin myöhemmin uskonasiat pappien hoidettavaksi. Sitä vartenhan he ovat koulunsa käyneet.

Sotien jälkeen Pohjois-Savoon on syntynyt vahva ekumeeninen perinne, jossa kaksi kirkkokuntaa – evankelisluterilaiset ja ortodoksit – tunnustavat uskoaan sopuisasti rinta rinnan. Vaivatta tuohon yhteiseen joukkoon mahtuvat nykyään myös helluntalaiset ja monet muutkin valtavirran ulkopuolelle syntyneet hengelliset liikkeet.

Mutta suvaitsevaisella suhtautumisella toisiin uskontokuntiin näyttää olevan myös kääntöpuolensa. Kun hyvää tarkoittavat luterilaiset eivät pyri käännättämään enää toisuskoisia kannalleen, he ryhtyvät kiivailemaan keskenään ja vähän asiasta kuin asiasta.

Surullista on, että kirkko tuntuu tuomitun häviämään kaikissa niissä kiistoissa, joita sen opista ja linjauksista julkisuudessa jatkuvasti käydään. Riita kuin riita, niin joku saa siitä aiheen erota kirkon jäsenyydestä. Erikoista on, että valtakunnan vapaamielisimmässä hiippakunnassa Helsingissä, kirkkoon ei kuulu enää puoltakaan kaupungin väestöstä.

Millainen luterilaisen kirkon pitäisi

olla, että se kelpaisi ankarimmillekin arvostelijoille?

Körtiläisyyden läpitunkemassa maakunnassa me olemme tottuneet iloitsemaan, että saamme olla armon kerjäläisiä, joiden taivasuus on korkeammassa kädessä. Armon oppi on lempeä ja humaani. Pappien joukosta löytyy kuitenkin myös niitä, joiden mielestä tuo tie on itse Perkeleestä.

Kauhulla olen lueskellut viime ajat helsinkiläisten papin **Kai Sadinmaan** vuosi sitten ilmestynyttä Ilmestyskirjaa, jossa hän vaatii kirkkoa lopettamaan hymistelyn armosta, nostaamaan nyrkit pystyyn ja aloittamaan jatkuvan ja hellittämättömän taistelun virkapappien henkistä velttoutta ja kapitalistien kavaluutta vastaan.

”Kirkon pitää keikuttaa venettä, häiritä ihmisiä, tehdä heidät rauhattomiksi, paljastaa itsepetos, elämänmittaiset valheet, illuusiot, tuhoiset ajatukset, tavat ja tottumukset ja ideologiat”. Tällainen on oikean kirkon oltava Sadinmaan mielestä eikä tässä kaikki:

”On kyseenalaistettava kaikki: mystiikka, maagiset sakramen-

tit, pappeus, kirkon auktoriteetti. Varmisteluun sijaan kirkon pitää mennä heikoille jälle, uskaltautua kuilun päälle”.

Jos ymmärrän oikein Kai Sadinmaan ajatuksenjuoksun, papin ei pidä tarjota saarnassaan kuulijoilleen sielunrauhaa, vaan poliittisen agitaattorin tavoin innostettava heidät nousemaan joka hetki barrikadeille murskaamaan vanhaa valtaa ja totuttuja käsityksiä.

Se on kova oppi. Monikohan sunnuntaijumalanpalveluksiin osallistuvista on siihen valmis? Sadinmaan opeilla saadaan viimeisetkin mummut ja papat karkotetuksi kirkon penkisestä. Se lienee hänen tarkoituksenaan, koskapa kirkon on ”tyhjennettävä itsensä, tultava voimattomaksi yhteiskunnallisessa todellisuudessa, luovuttava pyhistä paikoista, esineistä, ihmistä ja toimituksista”.

Mitäpä tuohon sanoisi muuta kuin että vähiin jäisivät papin työt tuon vision toteuduttua.

SEPPO KONONEN

Syntyikö Jeesus NEITSYT MARIASTA

Joulun sanoma neitsestä syntyneestä Jumalan Pojasta herättää myös kiistoja ja kirkkopolitiikkaa.

Toisinaan joulun ajan kirkko-rauhaa rikkoo äänekkääksikin kohoava kiista eräästä joulun yksityiskohdasta: *syntyi neitsyt Mariasta. Jeesus* siis sai alkunsa ilman maallista isää, kertovat joulun evankeliumit ja myöhemmin myös apostolinen uskontunnustus.

Joidenkin mielestä tämä kuulostaa antiikin myyttiltä ja vertauskuvalliselta puheelta vailla historiallista pohjaa. Kyllä se todellinen historian Jeesus sai alkunsa samalla tavalla kuin muutkin ihmiset.

Joskus nämä puheenvuorot vetoavat tieteelliseen raamatuntutkimukseen. Eräät tutkimuksen huomioiden näyttävät kyseenalaistavan Jeesuksen neitseellisen sikiämisen tai ainakin heikentävän sen todennäköisyyttä.

Toiset taas ihmettelevät, miksi juuri tätä uskonkohtaa kritisoidaan niin ankaraasti. Jos tunnustetaan usko kaiken Luojaan, mutta kiistetään pieni luomis-ihme Marian kohdussa, niellään kameli ja siivilöidään hyttynen.

Kampitusta ja kädenvääntöä

Neitseestäsyntymisestä on tullut myös kirkkopoliittinen kampanin väline. Espoon piispaehdokkaidenkin kantaa kysyttiin pieni kohunpoikanen mielessä.

Jos nimittäin haluaa esiintyä oppineiston edustajana, tapahtuman historiallisuutta kannattaa tahdikkaasti kyseenalaistaa. Silloin kuulostaa fiksulta ja rohkealta. Kirkasotsainen neitseestäsyntymiseen uskova taas leimataan konservatiiviksi, pelimieheksi tai pelkuriksi.

Tällainen mielikuva hallitsee helposti julkista kädenvääntöä aiheesta. Niinpä ihmeeseen uskova kokee joutuvansa altavastaajan paikalle ja puolustavansa lähtökohtaisesti epäuskottavampaa kantaa.

Hyvin ymmärrettävää. Eihän ihmiset nykyäänkään synny neitseestä, joten miksi niin olisi tapahtunut ennenkään? Tosin Jeesus ei ollut tavallinen ihminen monessa muussakaan asiassa, joten ehkä hänen syntymänsäkin oli erilainen kuin muiden.

Etenkin jos hänen maanpäällinen tiensä tulkitaan siitä uskosta käsin, että hän oli ihmiseksi tullut Jumalan Poika.

Vastaan onkin puolesta

Äkkiseltään näyttäisi, että raamatuntutkimuksen nimissä esiin nostetut kriittiset huomiot kumoaisivat neitseestäsyntymisen historiallisena tapahtumana. Tilanne ei kuitenkaan ole aivan näin yksioikoinen. Se, mitä tiedetään historiasta, voidaan tulkita niinkin, että tilaa jää myös suurelle ihmeelle.

Sitä paitsi joskus samat havainnot, joilla neitseestäsyntymistä kritisoidaan, voidaan tulkita myös puhumaan sen puolesta. Paraatiesimerkki tästä on niin sanottu lainatavara-argumentti.

Kriittisen linjan mukaan neitseestäsyntymisoppi lainattiin antiikin myyteis-

tä. Niissä monet suurmiehet ovat saaneet alkunsa jumalallisen voiman vaikutuksesta ilman maallista isää, esimerkiksi sotapäällikkö **Aleksanteri Suuri** ja mahtava filosofi **Platon**.

Siksi kristityt päättelivät, että näin täytyi tapahtua Jeesuksellekin. Hän kun ei ollut yhtään sankarikollegoitaaan huonompi. Näin ollen väite **Marian** ihmeenomaisesta raskaudesta ei perustu mihinkään todelliseen tietoon, vaan se on kristittyjen hyvässä uskossa kehitelämä arvaus.

Sama argumentti voidaan kuitenkin rakentaa toisinkin päin. Ensimmäiset kristityt pitivät pakanajumalia petoksina ja he paheksuivat etenkin niitä myyttejä, joissa jumalat saattavat naisia raskaiksi.

Siksi on epätodennäköistä, että he olisivat ottaneet mallia pakanoiden jumaltarinoista kertoessaan mestarinsa syntymästä. Se ei olisi mitenkään lisännyt Jeesuksen kunniaa.

Niinpä uskon neitseestäsyntymiseen täytyy perustua sellaiseen tietoon, jota kristityt ovat voineet kunnioittaa ja jonka alkuperän he ovat tienneet luotettavaksi. Tällainen lähde on voinut olla vain Jeesuksen äidin Marian kertomus.

Näin neitseestäsyntymistä vastaan esitetty havainto kääntyykin puheenvuoroksi sen puolesta.

Miksi tästä ei puhuttu enemmän?

Mitä sitten ajatella siitä, että neitseestäsyntymisen mainitaan niin harvoin Uudessa testamentissa? Vain *Matteuksen* ja *Luukan evankeliumeissa*, ja niissäkin keskenään jännitteisellä tavalla.

Lisäksi kyseiset evankeliumit ovat syntyneet verraten myöhään, noin 80-luvulla jKr. Kristikunnan vanhimmat tekstit, *Paavalin kirjeet* 50-luvulta, eivät

tunne neitseestäsyntymistä. Jos asia olisi ollut yleisesti tiedossa, eikä se olisi löytänyt tiensä muuallekin kuin kahteen myöhäsyntyiseen evankeliumiin?

Ongelmaan on tarjottu seuraavaa selitystä. Osittain kyse on sattumasta. Esimerkiksi Paavalin kirjeiden aihepiirit vain olivat sellaisia, ettei Jeesuksen syntymäihmeeseen ollut erityistä syytä viitata.

Lisäksi jotkut varhaiset kristityt vierastivat neitseestäsyntymistä, koska se kuulosti lainatavaralta pakanoilta. Siksi Marialta peräisin oleva tieto otettiin vastaan hitaasti ja vähän vastahankaankin. Vetoapua saatiin eräästä *Jesajan kirjan* ennustuksesta, jonka mukaan *”neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan”*.

Matteuksen ja **Luukan** kertomusten erilaisuus selittyy sillä, etteivät he tienneet Jeesuksen syntymästä paljoakaan. Perimätieto välitti heille vain tiedon Jeesuksen ihmeellisestä alkuperästä ja syntymäpaikkakunnan Betlehemin nimen. Muun he sepittivät sitten itse.

Selitys toimii, joskaan ei täydellisesti. Se antaa kuitenkin mahdollisuuden pitää kiinni neitseestäsyntymisestä niin, ettei torjuta mitään mitä muuten tiedämme varhaiskristillisyyden historiasta.

Molempi parempi

Miten tärkeä oppi neitseestäsyntymisen sitten on?

Joulun mahtavan sanoman mukaan Jumalan Poika sai Marialta ihmisyyden voidakseen elää ihmisen elämän. Näin hän kantoi meidän syntimme ja voitti kuolemamme. Hän tulee meihin asumaan ja tuo meihin itse Isän Jumalan pelastavan läsnäolon. Kerran jumalimminen kantaa meidät tästä ajasta taivaan kotiin.

Tämä kuvio toimii, vaikka Jeesuksella olisi ollut maallinen isä. Silloinkin hän voi olla Jumala ja ihminen samassa persoonassa.

Neitseestäsyntymisen sopii kuitenkin hieman paremmin kokonaispakettiin. Ilman sitä tapahtuisi nimittäin adoptio. Jumalan Poika ottaisi Marian ja maallisen isän lapsen omaan käyttöönsä. Silloin meillä olisi Jumalaksi korotettu ihminen, ihmisjumala siis.

Nuo kaksi sanaa kuuluu kuitenkin laittaa toisin päin. Hän ei ole ihmisjumala, vaan jumalimminen. Siksi neitsyt tulee raskaaksi Pyhästä Hengestä, ei toisesta ihmisestä. Jotta Mariasta ei syntyisi ihmisten lasta vaan Jumala ihmisenä.

Alkaa mennä hienosäädöksi. Ehkä turhaksikin. Kristityn kun ei tarvitse ottaa kantaa Jeesuksen olemuksen teknisiin yksityiskohtiin.

Olennoista on, että hänessä nähdään suunta ylhäältä alas. Hän ei ole maasta taivaisiin korotettu ihminen, vaan suunta on päinvastainen. Taivaasta astuttiin alas meidän luokse.

KARI KUULA

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

KASTETUT

Neela Henrika Ursin, Hugo Eino Antero Pekonen, Eevi Ella Amanda Pikkarainen

KUOLLEET

Urho Saarne Johansson 94, Eeva Liisa Airaksinen 87, Aulis Matti Lyytikäinen 82, Aino Siviä Niskanen 100, Eeva Maria Kettunen 92, Raili Orvokki Korhonen 77, Eevi Irene Sorsa 85, Auli Helena Palosuo 69, Aino Helena Myöhänen 90

ALAVA

KASTETUT

Luka Ilpo Viljami Eskelinen, Anni Inkeri Nykänen, Lemmy Nooah Olavi Saario, Christian Henrik Mikael Boman, Daniel Paavali Stranius, Rudolf Uuno Armas Pere, Eelis Oskari Rapo, Taika Julia Kemppainen, Kasper Eino Petrus Kiviranta, Teea Seela Johanna Soini

KUOLLEET

Ellen Marjatta Hattunen 82, Heikki Tsupari 67, Eino Antikainen 92, Raimo Olavi Rissanen 70

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Joel Emil Mikael Parviainen, Juankoski; Mira Kristiina Karppi, Muuruvesi; Pilvi Tyyne Alisa Puustinen, Riistavesi; Ilta-Tuuli Johanna Miettinen, Kaavi; Sofia Aleksandra Kaiser, Riistavesi; Julius Anssi Kristian Miettinen, Kaavi.

KUOLLEET

Helka Mirjam Maljanen 89, Juankoski; Johannes Poutiainen 85, Tuusniemi; Esko Kalevi Väänänen 69, Nilsä; Lauri Eemeli Happonen 85, Muuruvesi; Osmo Aarre

Hartikainen 89 Nilsä; Antti Tapani Rönkä 87, Juankoski; Eila Sylvia Kuosmanen 61, Nilsä; Ulla Elina Räsänen 81, Vehmersalmi; Maija Liisa Korhonen 81, Nilsä; Viljo Verner Väättäinen 81, Kaavi; Tuija Elina Asikainen 38, Nilsä; Toini Ellen Hakkarainen 88, Juankoski; Matti Ilmari Kovanen 64, Tuusniemi.

KALLAVESI

KASTETUT

Konsta Pekka Johannes Pölkki, Saga Maija Aleksandra Vlasoff, Olavi Eino Oscar Lyytinen, Luna Elma Esteri Hakkarainen, Niilo Armas Tapani Lappalainen, Ella Ilona Tuorilainen, Elna Sylvia Tuuli, Antti Natthaphan Ahola, Silva Aino Inkeri Airas, Vilma Maija Saarela, Vilja Alisa Tuomaala, Hulda Margaret Tuhkanen, Evia Henriikka Lipponen, Oliver Sisu Petteri Setälä, Sebastian Eelis Mikael Lassfolk, Jaro Onni Taavetti Lehtonen, Eemil Tapani Salmela, Irja Lotta Inkeri Toikkanen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Eino Kalevi Lehtonen ja Minna Henna Janita Mykkänen

KUOLLEET

Sirpa Hannele Korpela 68, Signe Maria Saarakkala 92, Maire Annikki Vehviläinen 75, Pekka Juhani Pasanen 64, Eila Johanna Mönkkönen 90, Oili Orvokki Aivanen 74, Markku Tapio Kemppainen 61, Eino Ensio Rissanen 75, Helli Mirjam Ruuskanen 84, Paula Irene Jokisaari 63

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Valo Tapio Matias Ruotsalainen, Kasper Ronni Kaius Turunen, Eliel Ausma, Inkeri Ausma, Edwin Veeti Alexander Korhonen

KUOLLEET

Aili Ellen Koistinen 96, Vesa Juhani Ihalainen 73, Keijo Olavi Heikkinen 85, Eila Tellervo Hakkarainen 79,

Veikko Johannes Tiihonen 88, Vuokko Tellervo Marja-Liisa Sinkkonen 87, Martti Johannes Hämäläinen 84, Taimi Tellervo Soininen 88

PUIJO

KASTETUT

Silja Maria Hämäläinen, Iiris Anni Olivia Mäki-Kahma, Milena Enni Anneli Mustonen, Veeti William Juhani Suominen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Erkki Juhani Korhonen ja Maria Helena Kokkonen, Toni Petteri Lamminaho ja Maria Helena Mäkinen

KUOLLEET

Jukka Olavi Ropponen 61, Reino Herman Hynninen 89, Alpo Armas Antero Kortelainen 72, Vieno Marjatta Nissinen 93, Hilka Irene Hakkarainen 98

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Venla Elviira Murtomäki, Lasse Olavi Ilmari Karttunen, Isla Anna Elise Pentikäinen, Aapo Ilari Hoffrén, Laura Maarit Musikka, Aarni Leonard Sivonen, Meri Aada Olivia Saali, Suvi Anniina Tuomikoski, Jaakko Iisakki Tuomikoski, Vuokko Teresa Tuomikoski, Kaius Aukusti Lohi, Valo Johannes Kavilo, Ella Aurora Laitinen

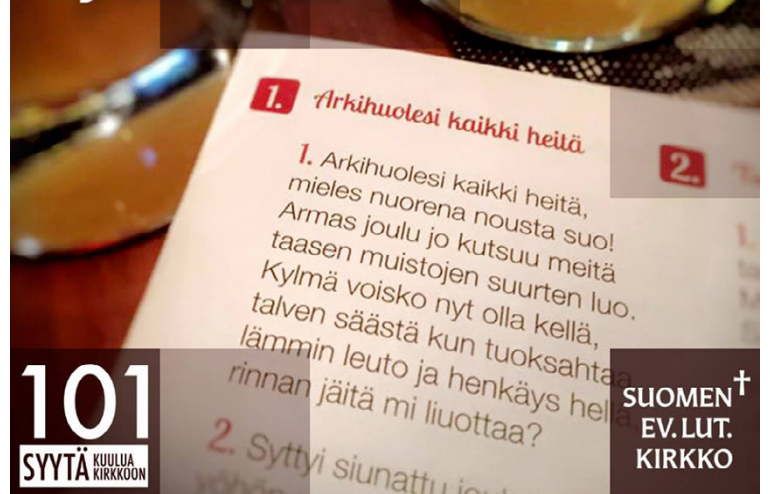
AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Aaro Matti Eelis Kainulainen ja Emma Maria Honkanen, Jarmo Kai Kristian Keinänen ja Laura Hannele Hämäläinen

KUOLLEET

Reijo Elmeri Hyvönen 85, Terttu Tellervo Mönkkönen 88, Helmi Maria Vihervuori 90, Päivi Helena Rautiainen 59, Eero Tapani Toivanen 65

"Kauneimmat joululaulut."

Twaarna

"ILMASTONMUUTOS TULEE ja kaikki ovat valmiita muuttamaan tapojaan. Miltähän maailma näyttäisikään, jos valmistautuisimme samalla asenteella Jeesuksen tulemiseen?"

HÄMEENKYLÄNSRK 18.11.

SANALLISTA

1. Adventtisunnuntai
Enkelten sunnuntai

"Menkää tuolla näkyvään kylään. Siellä on aasintamma kiinni sidottuna ja varsa sen vierellä; löydätte ne heti. Ottakaa ne siitä ja tuokaa minulle. Jos joku sanoo teille jotakin, vastatkaa, että Herra tarvitsee niitä, mutta palauttaa ne pian."

Matt. 21:2-3

Arkinen Jeesus

Huomaan kiinnittäväni erityisellä tavalla huomiota Jeesuksen sanojen määrätietoisuuteen. Sanat ovat painokkaita: menkää, ottakaa, tuokaa, vastatkaa. Jotain on tapahtumassa. Evankeliumi johdattaa suurten kristillisten juhlien odotukseen; adventtina se johdattaa jouluun ja palmusunnuntaina pääsiäiseen. Toisistaan ne saavat täyttymyksen.

Jeesus ratsastaa aasilla. Minulle aasi kuvaa sitkeyttä, raskaan työn raatajia, elämässä haastettuja, arvostaen eläimiä ja luomakuntaa. Kun Jeesus valitsee aasin, kuininkaiden vaunujen ja sotajoukkojen sijaan huomaa ajattelevani, että Jeesushan on arkinen. Kuninkaani tulee nöyränä.

Lapset ovat selanneet lelulehtiään ja toivoneet pakettejaan, tuttavat miettivät joulun sukulaisissa sukkulointia, lehdet mainostavat mitäihanimpia reseptejä ja kattauksia. Tämä aika suosii suorittamista. Joulukin on tuotteistettu. Siihen suorittamisen haasteeseen joskus voi todeta: Herra armahda!

Joulun suorittamiseen arkinen Jeesus antaa hyvän vastakainasettelun. Jeesuksen nöyryys kannustaa minua armollisuuteen. Ajattelen, että tuo arkinen Jeesus, nöyryydessään ja armollisuudessaan on valtava voima tässäkin ajassa. Sitä ne kivetkin heräävät eloon toittottamaan.

Mitkä olisivatkaan minulle ne sanat, jotka arjen Jeesus sanoisi? Menkää ja jakakaa ilosanomaa, joulun lapsi on syntymässä. Ottakaa nyt rauhassa, herkistykää hiljentymään joulusanoman salaisuuden äärellä. Tuokaa toivoa toisillenne, joulun lapsi on toivon tuoja. Vastatkaa joulunodotukseen: Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha, ihmisillä, joita hän rakastaa.

MARJAANA MÄKINEN
JÄRVI-KUOPION SEURAKUNTA,
KAAVIN PAPPI

Puijon kirkon peruskorjaus 2019

Yhteiselle kirkkovaltuustolle esitetään joulukuussa Puijon kirkon peruskorjausta. Mikäli esitys hyväksytään, korjaustyöt alkavat välittömästi loppiaisen jälkeen.

Tällöin Puijolla siirrytään osittain väistötiloihin. Esimerkiksi jumalanpalvelukset pidetään 13.1.2019 alkaen Puijonlaakson toimintakeskuksen juhlasalissa, Sammakkolammentie

12. Peruskorjaus kestää arviolta vuoden 2019 loppuun. Väistötiloista kerrotaan tarkemmin seuraavassa Kirkko ja koti-lehdessä.

- HAUTAKIVET
- KAIVERUKSET
- KULTAUKSET
- ENTISÖINTITYÖT
- KIVILYHDYT

Sari Kämäräinen
Jääskelänkatu 1
70780 Kuopio
puh. 050 575 0004
www.kivipajasarik.fi

Lämmin kiitos luottamuksesta

Anu-Kaisa Ruponen
Järvi-Kuopion seurakunta

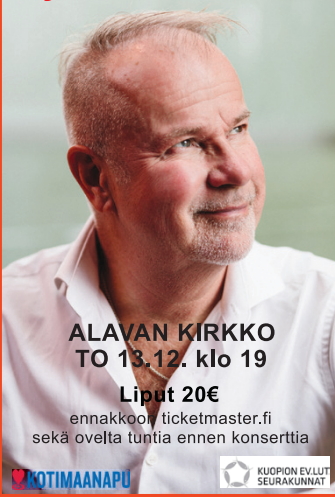

LÄNSIVUOREN HAUTAUSHUOLTO

Savonkatu 25, Kuopio
(Sokoksen takana)
www.lansivuoriky.fi
p. 017 261 3665
Hautakivi näyttely
liikkeessämme
-tervetuloa tutustumaan!

PETRI LAAKSONEN

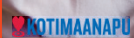
Joulukonsertti

ALAVAN KIRKKO
TO 13.12. klo 19

Liput 20€

ennakkoon ticketmaster.fi
sekä ovelta tuntia ennen konserttia

PUIJON KIVI

HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT
PYÖRÄKATU 15, KUPIO
Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!
Puh. 017 282 9000
puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

HAUTAKIVET SUORAAN VALMISTAJALTA

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY
Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811
Myös lisänimen kaiverukset
ja kivien entisöinnit

KAIKKEA KIVAA KOTIIN

WWW.KEITTITUNING.FI

KOTISIHOUSPALVELUT
ammattitaitoa kotisi parhaaksi

t a l o u s a s e m a . f i
0440-769 670

KOTITALOUS
VAH 50 %

Sähköasennus
Hannu Tuomainen
Puh. 050 553 8767

info@sahkoasennusht.fi
www.sahkoasennusht.fi

Jalkahoitola Mesikammen

Jalkahoidot • myös kotikäyntejä
Jaana Räsänen
Puh. 040 682 3235
Laiturintie 18, 73670 Luikonlahti
Myös lahjakortit!

Tietokoneapu

Kotitalous-
vähennys 45%

www.orden.fi
040 5844 045

APUA ASIAKIRJOJEN LAADINTAAN

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset sekä
erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!

Kuopion Invalidit ry.

Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

ELSA ASIKAINEN (oik.) on
saanut seurakunnasta
ystäviä. Syntymäpäiväjuhlaan
hän osallistui tyttärensä
Mari Itkosen kanssa.

Juhlitaan yhdessä ikävuosia

Pöytä koreaksi, lahjan
ojennus ja onnittelulau-
lu. Seurakunnan järjes-
tämällä syntymäpäivillä
välkkyy ilonpisaroita ja
kiitollisuutta. Siilinjärvellä yhteisiä
syntymäpäiviä vietetään elämän-
sä ensimmäisiä vuosia täyttävien
ja eläkeikäisten kanssa.

Seurakunta kutsuu eläke-
ikäisiä yhteisille syntymäpäivil-
le neljästi vuodessa. Tänä vuon-
na kutsuttuja 70-, 75-, 80-, 85-,
90-vuotiaita ja sitä vanhempia
on kaikkiaan yli 600 ja kolman-
nes käy yhteiseen juhlapöytään.
Yhteisiä syntymäpäiväjuhlia on
vietetty jo 25 vuotta.

"Edellisen kerran juhlittiin vii-
sikymppisiä. Sitten oli sairastu-
misia. Piti juhlia, kun täytin 75
vuotta, mutta niistä tulikin mie-
heni hautajaiset", 80-vuotias **El-
sa Asikainen** sanoo. Seurakunta-
talon juhlien lisäksi hän juhli pit-
kästä aikaa myös naapurien, ys-
tävien ja tutun papin kanssa.

"Tämä seurakunta on hirmu
hyvä. Kun olin sairas ja paljon ko-
tona, oli tärkeää päästä laumaan.
Seurakunnassa ihan tuntematto-
mistakin on tullut ystäviä. Ystävät

ovat tärkeitä, kun lapset asuvat
kaukana", Asikainen sanoo.

Juhliin Asikainen osallistui tyt-
tärensä **Mari Itkosen** kanssa.

"Kun isä kuoli, sanoin äidille,
että mene seurakuntaan. Minul-
lekin on hyvä tietää, että äiti on
saanut seurakunnasta ystäviä."

Eläkeikäisten juhlien nuorim-
paan ikäluokkaan kuuluu 70-vuo-
tias **Tuomo Snellman**. "Olen en-
nen ollut näissä juhlissa kahvia
kaatamassa, nyt saan olla terve-
tullut tuttuun juhlaan."

Snellmanille seurakunnan
järjestämä juhlit ovat ainoat
70-vuotisjuhlit. Hän arvostaa si-
tä, että juhlinta ei rajoitu ainoas-
taan kaste-, vihki- tai rippikou-
luikään, vaan elämäntahtia muis-
tetaan myös iäkkäämpänä.

Kakarakestit lapsille ja perheille

Niin ikään neljästi vuodessa Si-
linjärven seurakunta kutsuu
1-6-vuotiaat synttärjuhlisiin. Sei-
rakunnasta onnittelukortin ja sa-
malla juhlauskutsun Kakarakesteil-
le saa vuosittain 1 400 seurakun-

talaista perheineen.

Katja Roivainen on osallistu-
nut Kakarakesteille vuorollaan
neljän lapsensa kanssa.

"Kutsun saaminen on tuntu-
nut tosi ihanalle. Jo ensimmäisis-
sä juhlissa vaikutuin, miten juh-
lan järjestämiseen oli panostet-
tu ruokailua, ohjelmaa ja lahjaa
myöten."

Roivainen on osallistunut
kesteille kaksin kunkin sankar-
in kanssa. "Minulle äitinä se on
tärkeä yhteinen hetki. Uskon, et-
tä lapsikin arvostaa tällaista kah-
denkeskistä aikaa. Välillä olemme
juhloneet kotona kahta lasta ker-
rallaan, tänä vuonna meiltä on
jäänyt kaikki synttärät viettämät-
tä. Kakarakestit ovat olleet sik-
si tärkeitä – yksilön muistamis-
ta ajatuksella."

"Voisikohan lasten ja eläke-
läisten juhlaa joskus yhdistääkin.
Siitä saisi iloa ja voimaa vuorovai-
kutuksesta puolin ja toisin", Roi-
vainen ideoi.

SINI-MARJA KUUSIPALO

- Matot
- Vuodevaatteet • ym.

PYYKKISATAMA
Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
www.pyykkisatama.fi

Mainosmyynti Eine Kotamaa
050 315 5849 eine.kotamaa@slpmedia.fi

Seuraava julkaisupäivä 27.12.,
varaukset 10.12. mennessä.

KIRJALLISTA

Markku Heikkilä & Simo Heininen: Uusi Suomen kirkkohistoria. SKS. 2017. 240 s.

Valkean Kristuksen asialla

UUESSA SUOMEN KIRKKOHISTORIASSA savolaisia lukijoita kiinnostavat sellaiset nimet kuin **Minna Canth**, **Juhani Aho**, **J.V. Snellman**, **Paavo Ruotsalainen** ja tietenkin Kuopion oma poika, arkkipiispa **Martti Simojoki**, joka määritteli maailmansotien ajan merkittävimmäksi suomalaiseksi kirkonjohtajaksi. Kirja ei myöskään keskity vain luterilaisuuteen ja varsinkin vartuneemmalle väestönosalle tulee mieleen ortodoksiarkkipiispa **Paa-valin** kuvaa katsellessa hänen olemuksensa kaupunkimme kaduilla vaeltamassa: kirjoittajat kuvaavat hänet hauraan askeettiseksi. Itse kirkkorakennuksetkin saavat

osansa, niin läntisen Suomen keskiaikaiset kivikirkot ja **Alvar Aalton** sakraalirakennukset kuin Savon **Stenbäck**-herranhuoneetkin. Unohtamatta Männistön kirkon luoja, **Juha Leiviskää**. Ja vaikka kirjoittajina on kaksi emeritusprofessoria, ei tuloksena ole suinkaan kuivakas akateeminen esitys, vaan eloisa ja tiivis tietopaketti, monella tapaa yleissivistävä kirja kirkosta ja siten suomalaisesta yhteiskunnasta. Piispa **Henrikin** eilisestä **Kari Mäkinen** luotsaamaan nykyaikaan.

TERHI LAITINEN

LUKIJAN KUVA

Lähetä Lukijan kuva
kirkkojakoti@evl.fi

VALOA LÖYTYY pimeimmästäkin hetkestä. Lukijan kuvan lähetti Esko Koistinen.

LUOTTAMUSHENKILÖ

Krypta Kuopioon

VUONNA 1998, kun näin Barcelonan Sagrada Familian ensimmäisen kerran, rakennus oli edistynyt vain vähän siitä mitä vanhempani näkivät 46 vuotta aikaisemmin. Sen rakentaminen alkoi 1882, työmaalla asunut arkkitehti, **Antoni Gaudi**, kuoli onnettomuudessa 1926 ja sisällissodassa tasavaltalaiset tuhosivat sen piirustukset sekä rakenteita 1936.

Oliko Sagrada Familia tarpeellinen ja järkevä hanke? Vielä vuonna 1990 oli selvää, ettei se koskaan edes valmistuisi. Nyt Sagrada Familiaa käy kuitenkin joka vuosi ihailmassa kolme miljoonaa vierasta, joiden tuomilla rahoilla se torni tornilta valmistuu. Minut se lumosi tänä syksynä täysin. Se on sisältä lähes valmis ja jo nyt yksi kaikkien aikojen ainutlaatuisimmista, kauneimmista ja teologisimmista rakennuksista. Sagrada Familia määrittelee pysyvästi Barcelonan aseman maailmassa.

Kuopion vaakuna esittää Tuomiokirkkoa. Se on Kuopion keskellä ja muodostaa yhdessä Snellmanin puiston sekä sitä reunustavien rakennusten kanssa Kuopion kauneimman ja historiallisimman ympäristön. Kirkonvartijana 25 vuot-

ta toimineena tiedän että Tuomiokirkossa käy vuosittain kymmenisentuhatta vierailijaa ja heitä tulee maailman joka kolkalta. Myös Kuopio tunnustetaan kirkostaan. Vuosisadan lämpimimpänä lokakuun päivänä katselin museon kulmalta taidokkaasti uudistettua Kauppakatu, Snellmanin puistoa ja Tuomiokirkkoa ja piirsin sieluni silmillä sen oikealle puolelle Kuninkaankatua reunustavaan kivimuuriin Kryptan sisäänkäynnin ja sen ylle nurmikentältä kohoavan sisästä valaistun lasikaton. Kuva oli täydellinen. Kryptan kokoonumis- ja esitystilat

voisi toki hankkia tai rakentaa muuallekin ja halvemmalla, mutta vain Kryptassa, Tuomiokirkon yhteydessä, ne kohotaisivat pysyvästi sekä itse Tuomiokirkon profiilia että sitä ympäröivän kaupungin kuvaa ja mahdollisuuksia. Kryptan järkevyydestä voi olla monta mieltä, mutta siitä olen varma, että sekä Kuopion kaupungin että kirkon kannalta se olisi viisas ja kauas kantava hanke.

MATTI JANTUNEN
Yhteisen kirkkovaltuuston
puheenjohtaja

**TULE MUKAAN
LAULAMAAN JA
LAHJOITTAMAAN!**

Lahjoita 10 € kehitysmaiden lapsille - lähetä viesti
JOULU10 numeroon 16155

www.kauneimmatjoululaulut.fi

”IHMINEN ON onnellisimmillaan silloin, kun hän on Jumalan tahtomalla paikalla”, Kristiina Brask uskoo.

TAPAHTUKOON Sinun tahtosi

Kristiina Braskilla on takanaan kiireinen syksy. Jouluna hän haluaa rauhoittua läheistensä seurassa ja jouluevankeliumin äärellä.

Laulaja ja viimeistelyä vaille valmis luokanopettaja **Kristiina Brask** säteilee innostusta. Takana on kaksi konserttia täysille kirkkosaleille ja edessä musiikkivideon kuvaukset amerikkalaisen gospeltähden **Everett W. Millerin** kanssa.

”Olen kirjoittanut englanninkieliset sanat *Suojelusenkeli* -lauluun ja nyt teemme siitä Everettin kanssa videon”, Kristiina kertoilee kuulumisiaan.

”Minulta päättyi juuri yksi opettajansijaisuus, joten voin taas antautua enemmän musiikille. Ihanaa olisi saada myös opiskelut päätökseen. Luotan kuitenkin siihen, että valmistun sitten, kun niin on määrä tapahtua.”

Seimen lapsi on tärkein

Joulu antaa Kristiinalle mahdollisuuden hengähtää työ-, opiskelu- ja musiikkikii- reiden keskellä.

”Minulle joulusta on pääsiäisen ohella vuoden merkittävin juhla. Odotan nimenomaan sitä rauhallista tunnelmaa.”

Kristiina on kuusilapsisen perheen esikoinen. Pyrkimyksenä on, että koko sisaruskatras kokoontuisi yhteen joulunpyhien aikaan.

”Olemme aina käyneet jouluna haudoilla. Jossain vaiheessa traditioksi on muodostunut myös jouluevankeliumin lukeminen. On hyvä pysähtyä miettimään, miksi tätä juhlaa vietetään.”

”En perusta lahjoista ja kaupallises- ta humusta. Seimen lapsi on minulle joulun tärkein asia.”

Itselleen rakkaimmiksi joululauluiksi- kin Kristiina nimeää sellaiset, joissa on mukana Jeesus-lapsi.

”Esimerkkinä voisin mainita vaikkapa *Tulkoon joulu* -laulun, jossa on puhut- televat sanat. Niissä on hienoa symbo- liikkaa.”

Pop vaihtui gospeliin

Kristiina Brask ponnahti suuren yleisön tietoisuuteen vuoden 2007 Idols-kilpai- lussa, jossa hän sijoittui kolmanneksi. Tuolloin 17-vuotiaan nuoren naisen ura pop-artistina lähti nousukiitoon.

”Kun aikoinani katsoin Idolsin ensim- mäistä tuotantokautta, tiesin heti, että tuonne minäkin vielä joskus menen. Olin kova laulamaan ihan pienestä pitäen.”

Kristiina ehti tehdä kaksi pop-levyä, mutta jo toisen kohdalla jokin alkoi mietittyä häntä.

”Tuli sellainen olo, että onko tämä ihan sitä, minkä takana voin hyvillä mielin seisoa.”

”Minua muun muassa vähän nolotti antaa toista levyäni nyt jo edesmenneille **Anja**-mummille ja **Kauko**-ukille. He olivat minulle erityisen rakkaita ja siksi mietin heidän tuntemuksiaan. Mitä he ajattele- vat levyäni kannesta? Entä kappaleista?”

Kolmas levy oli jo tekeillä, kun Kristii- na koki pysähdyksen: hän löysi kaulal- taan suurentuneen imusolmukkeen.

Alustavat tutkimustulokset antoivat syyn epäillä lymfoomaa, imusolmuke- syöpää.

”Jouduin käymään läpi kuoleman- pelon. Kyselin Jumalalta, että haluaa- ko hän tieni päättyvän tähän. Mikä on hänen tahtonsa?”

”Kyselin Jumalalta, että haluaako hän tieni päättyvän tähän.”

”Eräs päivä romahdin itkemään. Rukoilin, etten halua lähteä vielä, vaan käyttää lahjojani Jumalan hyväksi täällä.”

Romahduksen jälkeen Kristiinan sydämeen laskeutui rauha.

”Sain voimakkaan varmuuden siitä, ettei minulla ole syytä huoleen. Tämän kokemuksen jälkeen päätin keskittyä pelkästään hengelliseen musiikkiin.”

Muutaman vuoden tutkimustulok- set kertoivat sen, minkä Kristiina jo tiesi: mitään syöpään viittaavaa ei lopul- ta löytynyt.

Herran haltuun

Kristiina kertoo aina tienneensä, että Jumala on olemassa.

”En ole saanut mitään uskonnollis- ta kasvatusta, mutta ehkä mummin ja ukin vakaumus on ollut jonkinlaisena esimerkkinä.”

Usko antaa Kristiinan mukaan perus- tuksen jokaiselle päivälle.

”Luotan johdatukseen. Asiat tapah- tuvat niin kuin niiden kuuluu tapahtua. Rukoilen, että Jumala ohjaa minua oman tahtonsa – ei minun tahtoni – mukai- sesti.”

”Voin viedä kaikki asiani Jumalalle. Hän tuntee minut läpikotaisin ja tietää, mikä minulle on parhaaksi.”

Kristiina on ladannut puhelimeen- sa raamattusovelluksen. Sieltä tuntuu löytyvän aina eri elämäntilanteisiin sopi- va lohdutuksen sana.

”Taannoin musiikkikuvioihin tuli mutkia matkaan ja se aiheutti stressiä. Yllättäen silmien eteen sattui 2. Moosek- sen kirjan pätkä: *Herra sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa!* Rauhoituin ja jätin asian Herran haltuun.”

Anja-mummin peruja on ohjenuora, jota Kristiina pyrkii noudattamaan omassa elämässään.

”Mummin Raamatun välistä puto- si lappu. Siihen mummi oli kirjoitta- nut rukoilevansa, että rakkaus näkyisi. Hänen ja ukin kohdalla rakkaus näkyi kaikessa siinä, miten he kohtelivat muita ihmisiä. He opettivat omalla esimerkil- lään armollisuutta.”

”Sujautin lapun takaisin Raamatun väliin. Mummi ei koskaan saanut tietää, että olin nähnyt sen. Mutta suljin sanat sydämeeni ja yritän elää niiden mukaan.”

HELI HARING